

**Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (HST) = 40 kan. dolarů
Cena 1,91 + 0,05 (HST) = 2,00 dolary.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou noviny
předplaceny, je v pravém
horním rohu štítku!
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)

J Time
Committed
À délai
convenu

Telefon: 416/530-4222
647/728-0654
Praha: 222-261-811
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÉ NOVINY - CZECHOSLOVAK NEWSPAPER

No. 11.-12.

(521.-522)

Vol. 23.

satellite **1-416**

Thursday,

July 18,

2013

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
satellite1-416.com — zpravy.org — zpravy.ca — spravy.ca

Setkání po letech

Můj přítel Jan Rafaj někdy na podzim roku 1969 vystihl situaci kolem nás jako *kleště, které nás stále více a více svírají*. Normalizace začala celkem nevinně a pomalu. Nebyl jsem nikdy velkým přívržencem televize, ale z rádia začaly mizet pořady, které jsme měli rádi. Nejprve zajímavé rozhovory, pak pořady jako *Houpačka*. Nejprve se nesměl hrát Kryl, pak Hutka. Najednou zmizely i cízí skladby, hlavně pokud byly v angličtině. V kině se hrálo čím dál méně filmů, které o něčem hovořily a byly nahrazeny tupými veselohrami, po kterých je dnes až nostalgický smutek. Snad jen Filmový klub v Klimentské ulici vzdoroval.

Hudebníci se pomalu podvolili normalizaci. I Waldemar Matuška se věnoval více dechovce, než bylo zdrávo. Ze skupiny *Rangers* se stali díky přesnému překladu *Plavci*. Karel Gott sice emigroval a Gustáv Husák pronesl plamenný projev, že budeme i bez Gotta, ale pak se v tichosti vrátil a na projev tehdejšího prezidenta se zcela zapomělo.

Před totalitou se nedalo utéct; i fotbalové televizní přenosy se nesly v duchu doby. Reportér vždy povinně fandil sportovcům ze socialistických zemí. Makety sovětských tanků a sochy rudoarmějců začaly hyzdit nejen města, ale i vesnice a pokud nebylo na betonový pomník, objevil se alespoň nějaký ten transparent.

Rakovina jakoby zachvátila tuto zem, ale i celou východní Evropu, včetně Ruska. V roce 1974 byl Alexandr Solženicyn vyvezen násilím ze Sovětského svazu. Zastalo se ho pouze pár lidí. Jedním z nich byl básník Jevgenij Jevtušenko (shodou okolností dnes

JAROSLAV KUČERA: PRAHA, MICHALSKÁ ULICE -PŘED BLATNIČKOU, 1973

slaví osmdesáté narozeniny - narodil se 18. července 1933 v Stancii Zima v irkutské oblasti). Za tento protest mu bylo zakázáno vystoupení, na kterém se měly číst jeho básně. Jevtušenko odpověděl po svém a v dopise Leonidu Brežněvovi napsal, že se jeho pětiletý syn Péťa velice na večer poezie těšil. Byl zklamán a ptal se, proč se čtení neuskuteční. Jevtušenko končí tento dopis slovy: *A já mu odpověděl pravdu*. Jevtušenko udělal jediné, co bylo možné: žaloval na zvláštní režim svému pětiletému synovi.

V té době se někteří přizpůsobili a jiní chtěli žalovat, ale nebylo komu. Žalovat proti lži, pokusit se pravdivě zachytit skutečnost, která nás obklopovala.

Tehdy v březnu toho pochmurného roku 1975 jsem se zastavil ve výstavní síni *Fotochemy* na Jungmannově náměstí, kde byly fotografie ing. Jaroslava Kučery. Bylo to něco zcela jiného než co se objevovalo v tisku, v *Mladém světě*, či jiných dobových magazínech. Fotky zachycovaly život takový, jaký byl. Bylo to něco, co jsem se snažil zachytit i já ve svém filmu. Druhý den jsem se vrátil se stativem a svojí kamerou AK 16 a zeptal jsem se, jestli si mohu v galerii něco natočit. Tehdy takovou kameru měla (přesněji řečeno na přelomu padesátých a šedesátých let) Československá televize a tak nikde na mně nechtěli nějaké povolení. Několik fotek jsem tehdy nafilmoval a použil ve svém filmu - autorovi, aniž bych ho někdy potkal, jsem přiznal kredit v úvodních titulcích. Film jsem zázrakem odvezl do Kanady, kde nějakou dobu chátral a rozpadal se, než se ho nakonec díky Milo Kubíkovi podařilo, i když poničený, přetočit na VHS. Nyní je na DVD a je součástí mé knihy *Řetěz bláznů*, která vyšla vloni v nakladatelství *Eman*.

Na tuto příhodu, téměř čtyřicet let starou, jsem téměř zapomněl. Až letos při návštěvě Prahy jsem spatřil reklamu, že v Tereziánském křídle Starého královského paláce je výstava fotografa Jaroslava Kučery. Pro jistotu jsem si zkontroloval, jestli fotografie v mém filmu jsou od stejného autora a pak jsem vyrazil na pražský Hrad. To, co jsem viděl mnohonásobně předčilo mé očekávání. Můžeme zde vidět okolo tří set černobílých fotografií, které autor pořídil zhruba od roku 1968, kdy studoval na ČVUT stavařinu, které se pak v životě nikdy nevěnoval. Z té doby jsou také snímky ze Strahovských kolejí. Jaroslav Kučera má na výstavě *Jak jsem poznal lidi* řadu fotografií z osmdesátých let, kdy chodil fotit groteskní figurky v prvomájových průvodech. V té době také strávil hodně času v severovýchodním Rumunsku - v Moldavsku. V devadesátých letech fotografuje prostitutky v severních Čechách. Velkým tématem jsou Rómové. Ke každé fotografii má krátký, ale výstižný příběh.

Narodil se v roce 1946 a přestože zvládá nejnovější techniky digitální fotografie, nenechává se technologií určovat, jak se děje současným „mistrům“, kteří předvádějí v různých výstavních síních rozmazané poloabstrakce, z kterých je člověk po pěti minutách prohlášen unaven.

V Tereziánském křídle můžete vydržet hodiny nebo jít na tuto výstavu několikrát. Ještě je čas, potrvá do 18. 8. 2013. A pokud nemáte cestu do Prahy, podívejte se alespoň na jeho webovou stránku: www.jaroslavkucera.com.

Stojí to za to!

Aleš Březina

JAROSLAV KUČERA: PRAHA, PODCHOD
NA VÁCLAVÁKU - MILENCI NA JEDNU NOC
Tato fotografie byla použita i v mém filmu

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001

Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK NEWSPAPER
published by ABE
P.O. Box 176, Station „E“,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222, 647/728-0654

E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com

www.zpravy.org
www.zpravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11
Tel.: 222-261-811

ISSN 1186-9283 (Print)

ISSN 1923-1784 (Online)

Advertising rates: 22.00 per inch/col.
\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,

pro ostatní svět CND/US \$ 60 .

v ČR 1000 Kč, na Slovensku 40 eur.

PDF elektronicky \$ 22 -

V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.
Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Římsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farář: J. Vaňo. Kaplan: E. Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel' a: 10:45.

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránský kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth. Najbližší bohoslužby: 29. 3. ve 13 hod.

Československý baptistický sbor KITCHENER-WATERLOO: German Gospel Church, 223 Union St. E. Informace o bohoslužbách: 289/242-0635

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, Ont. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Kat. bohoslužby mimo Toronto

Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch. správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: 27. dubna 2013 v 11:00

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče: (Lyndale a Hirchey): 170 Hinchey Avenue. Nejbližší bohoslužby: 27. dubna 2013 v 17:00..

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: 28. dubna 2013 v 11:00.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish, 4156 Maple Grove Rd. Bohoslužby 31. brezna 2013 v 16 hodin.

Predám dom s 2 bytmi

v malebnej dedinke na Novej Scotii (St. Mary Bay, vidiet z okna). Dom má trojposchodovú stajňu (stajňa, sklad, dielňa), organickú záhradu, jazierko, potok. 1.21 acr pozemok. V prípade záujmu pošlem foto.

Cena \$160 000. možnosť dohody.

Tel: (902) 645-3970, E-mail: aapfel@seznam.cz

Anna Apfel, P.O. BOX 121

Methegan Centre, NS B0W 2K0

Slovak House - Slovak Infocentre

8 Clarence Square, Toronto

Otvoreno: Streda 15:00-17:00

Tel.: 416/689-9889

E-mail: info@slovakhouse.org

www.slovakhouse.org

Česká televize Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování v úterý v 7:30 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)

E-mail: slepckovam@sympatico.ca.

Slovenská televize Slovenský svet

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:30 hodin

opakování v úterý v 8:00 hodin

na stanici OMNI 1 (V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)

E-mail: katarina@creativepostinc.com

Infomační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání

Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, Ont. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1

Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00.

Tel.: 416-439-0792

Klub seniorů při Osadě svatého Václava

496 Gladstone Ave., Toronto

se schází (kromě měsíců července a srpna)

každou první a třetí středu v měsíci ve 13 hodin,

před tím jsou od 12 hodin bohoslužby.

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.

Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění.

Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet,

ale předat mu informace,

z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné,

pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskusí sleduje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada through Canada Periodical Fund
of the Department of the Canadian Heritage.

Kalendář

www.kalendar.zpravy.ca

10. 8. (so) 9:30
Letecký den
na Edenvale Aerodrome
5195 HWY 26 East, RR#2
Stayner ON, Near Wasaga Beach

10. 8. (so) 10:00
Letní sokolské hry
Masaryktown
Tel.: 905/884-9829
E-mail:
wendynemarket@sympatico.ca

25. 8. (ne) 17:00
Vladimír Mišík - Pavel Skála
Odpolední koncert
Restaurace Praha na Masaryktownu
Tel.: 416/289-0283

28.8. (st) 19:00
Vladimír Mišík - Pavel Skála
Večerní koncert
The Golden Pheasant
Tel.: 905-781-9374

21.9. (so) 19:00
Vinobraní
Soundscape Music
Osada sv. Václava
496 Gladstone Ave, Toronto
Tel: 416/538-2468

22.9. (ne) 17:00
Nokturna v městě
Shawn Mlyne - Tenor
Valerie Poole - piano
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave. Toronto
Tel.: 416/481-7294

29.9. (ne) 10:30
Svatováclavské posvícení
Farnost sv. Václava
496 Gladstone Ave, Toronto
Tel: 416/538-2468

10. 11. (ne) 17:00
Nokturna v městě
Boris Krajný -piano
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave. Toronto
Tel.: 416/481-7294

1.12. (ne) 17:00
Nokturna na Masaryktownu
Drew Jurečka - Jazz Quintet
Restaurace Praha
450 Scarborough Golf Club Rd.
Tel.: 416/481-7294

2014
19. 1. (ne) 17:00
Nokturna na Masaryktownu
Jiří Grosman - Jazz Quintet
Restaurace Praha
450 Scarborough Golf Club Rd.
Tel.: 416/481-7294

23. 3. (ne) 17:00
Nokturna v městě
Duo Ventapane
Martin Karlíček - piano
Mana Shiraiishi -housele
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave. Toronto
Tel.: 416/481-7294

27. 4. (ne) 17:00
Nokturna v městě
Jan Novotný - piano
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave. Toronto
Tel.: 416/481-7294

Český a Slovenský den na Masaryktownu

Letošní Český a slovenský den na Masaryktownu (22.června 2013) - jak se mu občas stává - promokl. Déšť nepochybně odradil řadu lidí, ale zase ne tolik, aby znemožnil vystoupení Sokolů z Kitcheneru, Guelphu, Waterloo, St. Jacobs a Toronta, 12 mužů a žen. Jejich vystoupení v dešti mi připomnělo slet na Torontském výstavišti v roce 1962, který se konal pod záštitou ontarijského guvernéra J. Keiler MacKaye, kdy muži a ženy cvičili v prudkém lijáku a guvernér byl tak nadšen, že byl ochoten stát se naším patronem. Ten slet mi připomněla i přítomnost Jaroslava Kasandy, vynikajícího sokolského atleta, pozdějšího majora kanadské armády, který svoji vojenskou kariéru zakončil jako velitel *Canadian Forces School of Physical Education and Recreation* v CFB Borden, a byl vyznamenán nejvyšším kanadským vojenským vyznamenáním *Order of Military Merit (OMM)*. Br. Kasanda na onom památném sletu nejen cvičil, ale také při vystoupení mužů a žen recitoval slavné verše: "A padli všichni? Po zákonech vlasti..."

Děti a dorostenky cvičily v restauraci. Děti předvedly cvičení na žíněnkách za dozoru bratrů Kondela, Curilly a sestry Knibbe. Po nich následovala skupina mladšího žactva, na které dohlíželi bratři Syptákové, a akrobatický výstup dorostenek a starších žákyň. Posledním bodem cvičení byl rytmický skupinový výstup dorostenek a žákyň, které si Jenna a Sarah Syptákovy, Madelaine a McKayla Dixonovy, Mia Knibbe, Celestina Hykel a Jacqueline Palík samy daly dohromady. Starostka Kanadského Sokola, Anna Janoušová, a náčelnice Sokola Canada, sestra Malysáková, měly důvod být spokojeny.

Nezlobilo jen počasí, ale i mikrofon, což nijak neulehčilo práci Barbaře Sherriffové a Robertu Tmejovi, kteří program uváděli. Během odpoledne se dostavil předseda opozice v ontarijském zákonodárném sboru a předseda ontarijské konzervativní strany, Tim Hudak, který přišel oslavit svůj slovenský původ. Masaryktown vypadal skvěle a hodně přítomných obdivně komentovalo práci manželů Františka a Ivy Ječmenových.

Josef Čermák

Jak vyjdeme v roce 2013

- # 11/12. - 18. 7. 2013
- # 13. - 15. 8. 2013
- # 14. - 5. 9. 2013
- # 15. - 26. 9. 2013
- # 16. - 17. 10. 2013
- # 17. - 7. 11. 2013
- # 18. - 28. 11. 2013
- # 19/20. - 19. 12. 2013

Toto dvojčíslo bylo dáno
do tiskárny

19. 7. 2013 ve 4:00

Příští dvojčíslo vyjde:
15. 8. 2013

Uzávěrka: 10. 8. 2013

Vladimír Mišík
KANADSKÉ TURNE 2013
Pavel Skála

Prague Restaurant
August 25, 5 PM - nedele
Rezervace 416 289 0283

The Golden Pheasant
August 28, 7 PM - streda
Rezervacie 905 781 9374

VSTUPENKY POUZE \$25

e-intech GTA-ROOF.COM satellite 1-416 NOVÝ DOMOV SLOVAK CZECH

SVATOVÁCLAVSKÉ OSLAVY V TORONTU

Vinobraní
sobota 21. září
od 19 hod.

Hraje **"Soundscape music"** - Miro Letko a jeho přátelé
Vstupné \$ 20.00 vstupenky u paní Dany (416-538-2468)
Večeři si můžete zakoupit od 19.00 hod. v hale
Mše svatá s nedělní platností bude v 18.00 hod.

**Svatováclavské
Posvícení**

Hlavní oslava se uskuteční v neděli 29. září 2013
Po slavnostní mši svaté, která začne v 10.30 hod., následuje oběd
Lístky na oběd u paní Dany (416-538-2468), cena je \$ 20.00
a \$10.00 pro děti

SV. VÁCLAVA
TORONTO

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český generální konzulát

Czech General Consulate

2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991

E-mail: toronto@embassy.mzv.cz

Úřední hod.: pondělí až pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate of the Czech Republic

Calgary, AB

Honorary Consul: Jaroslav Jelínek

611-71st. Avenue SE.,
Calgary, AB T2H 0S7
Tel.: (403) 269-4924,
fax: (403) 261-3077.

E-mail:

jelinek@terramanagement.com.

Montreal, Quebec

Honorary Consul:

JUDr. Hynek Žilkovský

2020 University, Suite 1920.

Montreal, QC

Tel.: (514) 316-4383

E-mail: montreal@honorary.mzv.cz

Honorary consulates of the Slovak Republic

Calgary, AB:

208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary, AB T3L 1K3.
Tel. and Fax: (403) 239-3543,
Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982
luzanzotto@shaw.ca

Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC

22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496

Fax: (514) 421-1583

slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com

Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:

649 Brooker Ridge
Newmarket, ON L3X 1V7
tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166
slovakconsulateto@gmail.com
Michael Martincek, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:

247 Abbott St., 3rd Floor
Vancouver, BC V5Z 1E4
Tel. & Fax: (604) 682-0991
e-mail: stan.lisiak@gmail.com
Hours: Tuesday 14:00-16:00,
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lišiak, Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

Translations

**EVA
MESTICOVÁ**

**Certifikovaná
překladatelka**

emestic@hotmail.com

416/922-8786

**Dr. Petr
Munk**
Chiropraktik

1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.

www.drpetermunk.com

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

**ČESKO-SEVEROAMERICKÁ
OBCHODNÍ A KULTURNÍ
KOMORA INC.**

CZECH – NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE AND
CULTURE

909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

Mind & Body

Lakeshore Village Integrated Medicine

Integrated Medicine Clinic

we provide

Registered Massage Therapy

Craniosacral Therapy

Lymphatic Drainage (CDT)

Lymphoma Treatment

Hot Stone Massage

Low Level Intensity Laser

Naturopathic Medicine

Acupuncture

Chiropractic Treatments

Relationship Issues and Psychotherapy

Osteopathy, Yoga, Addiction Counselling.

**Některé soukromé pojišťovny
hradí některé vybrané léčby**

2921 Lakeshore Blvd West, Etobicoke
(at Islington Avenue)

Tel.: 416/823-1165

E-mail: rmt-yyz@integratedmedicine.ca
www.integratedmedicine.ca

Po povodních padl Nečas

Divné věci se dějí v zemi české. Policie začala zatýkat politiky. Vlastně být politikem je opět velice rizikové zaměstnání. To je člověk jednou nohou v kriminále. Tak v padesátých letech to byl Slánského proces. O deset let později v lednu 1962 zavřeli ministra vnitra Rudolfa Baráka, prý za rozkrádačku.

Připočteme k tomu komunistické zločiny z padesátých let a z doby normalizace, kdy se perzekuce děla poněkud jiným způsobem, tak nebylo zvykem v této zemi někoho z politiků zavírat.

Po roce 1989 se poslanecká imunita respektovala a měla svoji váhu. Občas se přece jen nějaký politik dostal do šatlav, jako bývalý ministr financí z let Zemanovy vlády Ivo Svoboda za vytunelování společnosti Liberta. Byl to však případ ojedinělý. Politici spíše dostávali jako „odborníci“ trafiky. Jedním z nich byl třeba bývalý ministr opět v Zemanově vládě Jaroslav Tvrdík. Již při studiích vstoupil do KSČ a absolvoval vojenskou akademii ve Vyškově. Poté, co skončil jako ministr obrany, sociální demokracie hledala pro Tvrdíka uplatnění a našla. Po čase se stal Tvrdík bez výběrového řízení šéfem ČSA, které tento odborník málem přivedl k bankrotu. Díky odbornosti vedení přestaly ČSA létat do Toronta a vůbec do zámoří. A můžeme jít dál, dávání trafik odstupivším ministrům se stalo národním evergreenem.

Nikdo v tom neviděl nic divného, nic neetického. Bývalí ministři a politici bohatli, lid chudl. Velké ryby byly hájené, až přišel 14. květen 2012 a byl zatčen s několika miliony korun poslanec David Rath za úplatkářství. Ať se kroutil, jak se kroutil, nakonec zůstal ve vazbě. A zlí jazykové tvrdili, že to byla pomsta od vládní koalice, která chtěla zdiskreditovat sociální demokracii. To trvalo rok a měsíc. Ve čtvrtek 13. června 2013 byla zatčena ředitelka Sekce kabinetu předsedy vlády Jana Nagyová. Teď se zase hovoří o puči proti ODS. Podívejme se na životopis Jany Nagyové, jak jej můžeme nalézt ve Wikipedii: *Podle oficiálního životopisu Nagyová od května 1984 do srpna 1993 pracovala jako mzdová účetní strojřen Chodos v Chodově. V lednu 2012 napsal Reflex „Copřesně vystudovala, ona sama neříká, čímž přiznává další informaci, že se vyučila prodavačkou.“ Jako fakt bez dalších podrobností a zdrojů to v červnu 2013 uvedl iHNed.cz. Články neuvádějí, jak by v tom případě získala maturitu. V životopise Nagyové zase chybí nejméně rok po skončení školní docházky. Publicista Ladislav Nykl, od 60. let politicky perzekuovaný, napsal, že Nagyová začínala jako prodavačka v kantýně Chodosu a „postoupila na lepší místo“ kvůli své angažovanosti v KSČ.*

Od září 1993 do prosince 1995 byla Nagyová vedoucí tuzemského odbytu porcelánky LEANDER 1946 spol. s r.o. a od ledna do srpna 1996 vedoucí obchodního oddělení skláren West Bohemia Glass - Kerpo a.s. Z manželství, které se jí rozpadlo v polovině 90. let, má dvě dcery. Její následný nadřazený senátor Kulhánek v červnu 2013 řekl „Byla myslím dvakrát po rozvodu“.

Právě kvůli potřebě časově nenáročnějšího zaměstnání po rozvodu a úmrtí matky si našla místo v ODS, kde byla od září 1996 do srpna 2005 oblastní manažerkou Oblastního sdružení ODS

Karlovy Vary (podle Respektu asistentkou krajského manažera). Zároveň od listopadu 1996 do listopadu 2004 byla asistentkou karlovarského senátora Vladimíra Kulhána (ODS). Od září 2005 do prosince 2006 povýšila na vedoucí provozního oddělení Hlavní kanceláře ODS, kde začala blízce spolupracovat s prvním místopředsedou strany Petrem Nečasem, s nímž spojila svou další kariéru.

Když se Nečas stal ministrem práce a sociálních věcí, Nagyová byla od září 2006 do srpna 2009 ředitelkou odboru kanceláře ministra. Po pádu Topolánkovy vlády od září do prosince 2009 podnikala v poradenské činnosti v oblasti sociální politiky. Od ledna 2010 do července 2010 byla poradkyní ministra obrany Fischerovy vlády Martina Bartáka nominovaného ODS; místo jí zajistil Nečas.

Poté, co byl Nečas v červnu 2010 jmenován premiérem, přivedl Nagyovou s sebou jako vrchní ředitelku Sekce kabinetu předsedy vlády České republiky; zároveň měla funkci jeho poslanecké asistentky. Už o dva měsíce dříve, když se po odstoupení Mirka Topolánka stal Nečas volebním lídrem, se v médiích objevily spekulace o jeho mimomanželském poměru s Nagyovou. Znovu se vynořily, když Nečas s manželkou 17. ledna 2013 vydali prohlášení, že už několik měsíců žijí odděleně a „v tuto chvíli nemáme konkrétní představu, jak tuto situaci budeme nadále řešit.“

Nagyová se vyhýbala médiím; opakovaně byl kritizován vysoký plat, který pobírala. V lednu 2012 získal deník Insider její výplatní pásky, podle nichž v březnu 2011 měla základní plat 33 500 Kč, osobní ohodnocení 49 600 Kč a dostala mimořádnou odměnu 190 tisíc Kč po lednových 100 tisících. V souvislosti s tím byl trestně stíhán Karel Randák, bývalý ředitel civilní rozvědky činný v NFPK.

Jako státní úřednice si Nagyová doplnila vysokoškolské vzdělání: v letech 2006-2009 vystudovala na soukromé Univerzitě Jana Amose Komenského Praha bakalářský obor Sociální a masová komunikace a v letech 2009-2011 totožný navazující magisterský obor.

Brzo po absolvování byla kritizována, že její diplomová práce „Mediální podpora Národního akčního plánu ke sjednocení a transformaci systému péče o ohrožené děti a rodiny“ je nekvalitní, tvořená z valné části kopiemi vládních materiálů, a že jí při získání titulu vedení školy nadřezovalo. Reflex citoval bez uvedení jména studenta: „Janu Nagyovou, kterou znám od vidění ze státní správy, jsem za pět let studia viděl poprvé u státnic. A její výkon byl tristní.“

V noci na čtvrtek 13. června 2013 Janu Nagyovou zadržel policejní útvar pro odhalování organizovaného zločinu (ÚOOZ) zároveň se šesti dalšími politiky ODS nebo vysokými státními úředníky. Byla převezena do Ostravy (na stíhání dohlíží vrchní státní zastupitelství v Olomouci a ne pražské) a odpoledne obviněna nejméně ze dvou trestných činů: podplacení (§ 332 trestního zákoníku) a organizátorství zneužití pravomoci úřední osoby (§ 329, § 24). Příslušný okresní soud v Ostravě v sobotu 15. června

vyhověl žádosti o uvalení vazby stejně jako u ostatních obviněných vyjma ředitele Vojenského zpravodajství, který se plně doznal.

Jsou zde propojeny tři samostatné kauzy: původní bylo vyšetřování „kmostrů“ Ivo Rittiga a Romana Janouška (kteří před razií odjeli do zahraničí). Druzí jsou tři „rebelové“ ODS Petr Tluchoř, Marek Šnajdr a Ivan Fuksa, kteří se na podzim 2012 vzdali poslaneckých mandátů a následně dva z nich získali posty ve státních firmách, což orgány činné v trestním řízení interpretují jako skutkovou podstatu úplatkářství, zatímco většina politiků a řada komentátorů obhájí jako standardní politické dohody. Nagyová jako Nečasova pravá ruka údajně se všemi dotýčenými opakovaně jednala.

Nejskandálnější je obvinění, že Nagyová od podzimu 2012 protizákonně „úkolovala“ Vojenské zpravodajství ke sledování soukromých osob, podle domněnky policie proto, že naléhala na katolíka Nečase, aby se rozvedl. Nečas těsně před vypuknutím aféry, v úterý 11. června 2013 oznámil, že podal návrh na rozvod, k němuž se jeho manželka Radka připojila. Podle prvních zpráv se mělo jednat o sledování premiérovy manželky, kterou Nagyová podezírala z nevěry. V pátek 14. června do médií unikl údajný obžalovací spis, podle něž byl dále sledován řidič Nagyové a jeho přítelkyně, také pracovnice úřadu vlády; důvodem snad mělo být potlačit hrozbu mediálního odhalení, že řidič jezdí do Nečasova pražského bydliště v Hrzánském paláci, a možná i podezření, že vynáší její informace novinářům.

V neděli 16. června obhájce Nagyové prohlásil, že nechala Nečasovou sledovat kvůli obavám, že ji ovlivňují Svědkové Jehovovi. V pondělí uvedl, že Nagyová Nečase k rozvodu nijak netlačila. Dále prohlásil, že rozvedce nedávala pokyny, nýbrž jen v neformálním rozhovoru vyjádřila své obavy.

Z funkce Nagyovou hned v pátek 14. června odvolal vedoucí Úřadu vlády, který byl zadržen zároveň s ní a po výsledku propuštěn; Nagyová zůstává na neplaceném volnu, dokud nebude v její věci jednoznačně rozhodnuto.

Ve středu 19. června byla Nagyová podruhé vyslýchána po dobu 6 hodin. Podle uniklých zpráv v médiích vypovídala podrobně, ale většinou tvrdila, že se nepamatuje.

V pondělí 24. června Nečas řekl novinářům, že Nagyovou schůzkami s kmotry pověřil kvůli získání užitečných informací z pražského podnikatelského suterénu.

Ve čtvrtek po zatčení Nagyové byl premiér až do večera nedostupný. Pak oznámil, že za ní stojí. V pondělí rezignoval.

Jednalo se o korupci anebo o standartní politický handl? Podle mého názoru o korupci. Námitka, že lukrativní místo ve správní radě je hůře placené neobstojí. V parlamentu se musí sedět každý den, ve správní radě, sice za méně peněz, jen jednou za několik týdnů.

Přesto podle posledních zpráv Nejvyšší soud tři bývalé poslance propustil. Důvod: v době spáchání trestného činu se na ně vztahovala poslanecká imunita.

Aleš Březina - Toronto

Rozhořčený Nečas: Vracíme se do dob čarodějnických procesů

Právo-19.7.13 (ada, nig) Z inkvizice nepřímo obvinil justici řešící kauzu tří exposlanců a Jany Nagyové její přítel a expremiér Petr Nečas.

„Jak dlouho bude pan Ištvan provádět své právní experimenty? Provádí je na živých lidech, to nejsou pokusná zvířata. Tato země není právní experiment,“ burcoval rozčilený Nečas na tiskové konferenci a dodal, že nyní již nejde o kauzu Nagyová, ale Ištvangate. Podle něho totiž vrchní státní zástupce Ivo Ištvan „přivedl tuto zemi za hranici politické krize i na hranici ústavní krize a dokonce krize právního státu“.

Nečas emotivně položil řadu otázek, na které by měli všichni právníci aktéři vyšetřovaných případů odpovědět. Například by měli veřejnosti sdělit, jak souvisí zadržených až 150 miliónů s kýmkoli z obviněných a především s jeho osobou. Nečas očekává, že bude zveřejněno, jak mohli Nagyová a bývalý náměstek na zemědělství Roman Boček zařídít tzv. trafiky pro poslance.

„Co je na tom, že někdo na pokyn svého šéfa někomu dohodne termín schůzky, na ni zařídí občerstvení, kávu, obložené chlebičky a po příchodu hosta s ním několik minut společensky konverzuje na téma počasí, děti a nejnovější filmy?“ položil otázku Nečas, podle kterého právě toto byla role Nagyové v kauze trafiky.

Podle něho státní zástupci uměle prodlužují vazbu obviněných. Upozornil, že za 30 dnů proběhlo pouze 28 výslechů svědků.

„To je vskutku stachanovské tempo,“ uvedl ironicky. Jak dodal, v této kauze nikdy nešlo o obavu z maření vyšetřování, ale o „brutální nátlakovou metodu“.

Nečase zaskočilo vyjádření ministryně

spravedlnosti Marie Benešové, od které očekával, že podá návrh na kárné řízení s Ištvanem a jeho náměstkem Rostislavem Bajgarem. Ministryně to však odmítla s tím, že jde o politický nátlak.

„Jestliže připustíme situaci, že státní zástupci budou obviňovat lidi a zavírat je do vazby nezákonně, tak co ještě více může státní zástupce udělat? Že bude tlouci při výslechu toho svědka nebo toho obviněného? Mučení?“ zvolal expremiér. „Paní ministryně nemůže ignorovat pravomocné nezvratné a konečné rozhodnutí Nejvyššího soudu, že tři občané ČR byli státním zástupcem nezákonně obviněni a uvrženi do vazby. Před tímto nemůže paní ministryně utíkat, nemůže strkat hlavu do písku,“ dodal Nečas.

„Chci věřit tomu, že se nevracíme do dob, kdy byly čarodějnické procesy, že cílem není nikoho upálit. Ale jestliže se takto bude chovat vrchní státní zástupce, obávám se, abychom nedostali novodobou podobu Bobliga z Edelstadtu,“ rozpálil se Nečas. Připomněl tak rakouského císařského inkvizitora Bobliga, který vedl čarodějnické procesy na Šumpersku.

Nečas připustil, že se zřejmě připojí k žádosti právníků tří bývalých poslanců o dohled Nejvyššího státního zastupitelství: „Jsem přesvědčen, že nejvyšší státní zástupce se nemůže promlčet touto kauzou. Věci již zašly příliš daleko, aby se daly ignorovat.“

Podle expremiéra je možné, že si Ištvan chce zachránit svoji židli, která je ohrožena novou podobou zákona o státním zastupitelství. „Je to odvážná politická konstrukce, že Ištvan by se možná chtěl stát šéfem - pokud by zákon

prošel - specializovaného protikorupčního zastupitelství. Protože premiér je přece více než nějaký hejtman, je ještě větší pecka dostat premiéra na korupci,“ uvedl Nečas. Podle něho není náhoda, že obvinění byli odvezeni a do vazby uvrženi v sobotu. „Možná šlo o to, dát kauzy soudci, který jako bývalý policista je zvyklý chodit policistům na ruku, nebo to mohl být soudce, který byl čelem ODS a ve zlém se s ním po sarajevském atentátu rozešel,“ spekoval.

Podle něho by se měli novináři zajímat i o konkrétní vazby Ištvana na některé politiky, soudce, policisty, státní zástupce či novináře.

Krátce před tiskovou konferencí Sněmovna schvalovala novelu zákona o výkonu vazby. Nečas oznámil, že se jednání nezúčastní pro možný střet zájmů. „Když pánbůh Ištvan dopustí, i vazbu spustí,“ prohlásil. Shodou okolností včera napsala dcera Nagyové Nikola dopis senátorovi Jiřímu Čunkovi, kde si stěžuje na nedodržení resp. nerespektování práva na nedostatek v hygienických podmínkách, kterými matka ve vazbě trpí a prosí ho o pomoc. Čunek, jako šéf senátního podvýboru pro lidská práva, existenci dopisu potvrdil a podnět považuje za závažný. Text dopisu přinesl Týden.cz.

Nečase už nečeká hlasování o vydání policii Sněmovnou. K předsedkyni dolní komory Miroslavě Němcové (ODS) totiž včera dorazila žádost Vrchního státního zastupitelství v Olomouci o zpětvzetí žádosti o jeho vydání.

Místopředseda ČSSD Lubomír Zaorálek Nečase za jeho výroky zkritizoval: „Bylo to zneužití funkce ústavního činitele.“ ODS je podle něj pokropena živou vodou z rozhodnutí NS.

Financial

Kursovň listek

100 Kč	5,25 CDN
1 CDN \$	19,07 Kč
1 EURO	1,36 CDN \$
1 CND \$	0,73 EURO
1 US \$	1,04 CDN \$
1 CND \$	0,96 US \$

Universal Currency Converter - 15. 7. 2013

1 CDN \$	18,88 Kč
1 EURO	25,71 Kč
1 US \$	19,40 Kč
ČNB - 7. 6. 2013	

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách. Aktuální vždy v den vyjítí novin.

www.satellite1-416.com

www.zpravy.ca

www.satellite416.com

www.spravy.ca

Toto číslo v PDF

www.11-12.satellite1-416.com

www.11-12.zpravy.ca

www.11-12.spravy.ca

Kalendář

Co se připravuje

v krajské komunitě v Kanadě

www.kalendar.satellite1-416.com

www.kalendar.zpravy.ca

Nové divadlo

O jednotlivých představeních

Nového divadla v Torontu

www.divadlo.zpravy.ca

NOCTURNES

YOUR INVITATION to Experience and Enjoy

We invite you to experience and enjoy our 13th unique Musical Series Season

NOCTURNES IN THE CITY

NOCTURNES

YOUR INVITATION to Experience and Enjoy

NOCTURNES

the 13th Season of NOCTURNES 2013-2014

In a series of six musical presentations

www.nocturnesinthecity.com

PROGRAM HIGHLIGHTS

September 22, 2013 at 5 pm
St. Wenceslas Church
SHAWN MLYNEK, Tenor
VALERIE POOLE, Piano

November 10, 2013 at 5 pm
St. Wenceslas Church
BORIS KRAJNY, Piano

December 1, 2013 at 5 pm
Pepco Restaurant at Masaryktown
DREW JURECKA, Jazz Trio

January 19, 2014 at 7 pm
Pepco Restaurant at Masaryktown
GEORGE GROSSMAN, Jazz Quartet

March 23, 2014 at 5 pm
St. Wenceslas Church
DUO VENTAPANE, Piano and Violin

April 27, 2014 at 5 pm
St. Wenceslas Church
JAN NOVOTNY, Piano

NOCTURNES

the 13th Season of NOCTURNES 2013-2014

In a series of six musical presentations

www.nocturnesinthecity.com

PROGRAM SPONSORS
In appreciation of their generous support we'd like to acknowledge and thank the following sponsors:

Mr. Jan Adamek
Mr. Steve Aicheleman, C.A.
Alan Pristas Ltd.
Mr. Rost. Brankovsky
Canada SK Entertainment Inc.
Copyright Copy Centre
Consulate General of the Czech Republic
Embassy of the Czech Republic
Fred Gardler Memorial Fund
Goodhood Inc.
Mr. Milan Kroupa
Masaryk Memorial Institute
The New Horizons (Navy District)
Ms. Suzanne Paterson
Mrs. Hana Petrusova
Satellite 1-416
Mr. and Mrs. Paul Swital
Transcontinental Printing
United Cleaning Services
Mr. Ladislav Srdick
Water J. Mishko & Co. Inc.

"PLEASE ACCEPT OUR BEST WISHES for a most enjoyable series of concerts as well as every success in the years to come!"
Embassy of the CZECH REPUBLIC

Jací vlastně jsou?

Poslední zimu jsem se pět měsíců toulala světem po Asii a Evropě. Když jsem se vrátila domů, tak si asi každý z vás dovede představit, kolik pošty a všech různých tiskovin se mi za tu dobu nahromadilo na stole, včetně pořádného stohu Satellitu. Vzalo mi to několik snídaní, než jsem všechny výtišky prolistovala a přečetla. Zaujal mě mj. článek od paní Stánie Bay, velmi dobrý výklad o vývoji českého jazyka. Co mě ale silně oslovilo a vzrušilo v její stati, byla zmínka o Vietnamcích. Cituji z českých novin: „Nedávno jsem četla článek o Vietnamcích v Čechách, kde autor bez zastávání se jich prostě vysvětloval jejich životní styl, poměry a vůbec jejich způsob života ve Vietnamu a také v Čechách atd., atd.“ Za ním následovaly komentáře čtenářů na toto téma, plná slov urážek, ponižení a hrubosti na jejich adresu... „Vždyť je známe, víme, jací jsou!“

Do České republiky jezdím jednou až dvakrát ročně, u maminky na poschodí bydlí vietnamská rodina, nakupovat chodím do Bistra k Vietnamcům, do blízké vietnamské restaurace často s maminkou zajdeme na dobré a laciné jídlo, vietnamské tržnice také často navštěvuji, takže se dá říci, že jsem s Vietnamci do styku v České republice přišla. Poznala jsem je jako slušné lidi - pozdraví, nedělají kravál, jsou nápomocní - mamince přinesou nákup až domů, motivováni, vědí, co chtějí a jdou za tím, pracovití - od brzkého rána do pozdního večera jsou k nalezení v obchodě, restauraci či v tržnici, skromní - slovo přepych neznají. Nedělají násilné zločiny, nejsou špinaví, nekradou, nejsou na sociální podpoře. Co si myslím, že je ale to nejdůležitější, a čeho si u nich vysoce cením a vážím, je jejich vůle se naučit těžký jazyk, začít v cizí zemi (s totálně jinou kulturou i jiným životním stylem) žít i podnikat a ještě se vyrovnávat s neláskou českých spoluobčanů! Je to snad závist z úspěchu, která za tím vším vězí? Nebo že by snad náznaky rasismu? Myslím si, že se od nich máme hodně co učit!

Jedna ze zemí, kde jsem letošní zimu strávila měsíc, byl právě Vietnam. Chodila jsem na trhy, bydlela jsem u vietnamských rodin, cestovala s nimi jak v autobusech tak i ve vlacích, chodila po ulicích, našlapala jsem množství kilometrů, navštívila několik muzeí, ale hlavně

pozorovala život. Přečetla jsem si o vietnamské historii - svět zaujala a upoutala jejich válka s USA, málokdo však ví i o jejich skoro stoleté francouzské kolonizaci a dřívější tisícileté čínské. Vybojovali si svoji tolik vytouženou nezávislost od Francouzů (1954 v Dien Bien Phu), sotva se však vzpamatovali, další válka. Fakta, krutosti, zvěrstva této války byly velmi dobře dokumentovány v městském muzeu War Remnants Museum v Ho Chi Minh City (Saigon) v srdcelomném sešikování fotografií - jednak mučených obětí války, ale také těch, kteří se narodili s defekty, které způsobily toxické látky použité americkou armádou. Fotografie jsou od známých válečných fotografů, jako Tim Page, Larry Burrows, Robert Capa a dalších, z nichž někteří byli zabití přímo na válečném poli. Ze všeho se dostal! Nezaslouží si Vietnamci náš obdiv a úctu?

Neměla jsem jasno, co očekávat, než-li jsem do Vietnamu jela, ale tato země mě velmi překvapila. Působí jako jedno velké staveniště, všude se buduje, staví, pracuje, nové továrny vstávají ze země s každou ranní rosou. Byla to - pár dekad zpátky - jedna z kdysi nejchudších a válkou zdevastovaných zemí, která se však teď transformovala do stabilní prosperující společnosti, díky své důmyslnosti, ctížádostivosti, přičinlivosti a snažení. Životní standard jejich obyvatel se silně zvýšil, spolu s lékařskou péčí a školstvím. Na bývalých rýžových polích se staví komerční centra, ze soudruhů se stávají podnikatelé. Až se dech tají nad touto velkou úspěšnou transformací. Přímořské rezorty jsou nádherné, města výstavná, fascinující. Nezaslouží si Vietnamci náš obdiv a úctu?

Jsou hrdí a nacionalisté. Válka je ztuhlá, zpevnila. Když si vzpomenu na Vietnam, tak se mi vždy vybaví před očima tržiště plné všeho možného - od jídla až po spotřební zboží - smlouvat se moc ale nedá, jsou dobří obchodníci. Jejich život se točí kolem rodiny. Ženy tvoří přes padesát procent pracovních sil. Je zcela běžné, že několik generací žije pod jednou střechou. Dovedete si představit ty výhody?

Vietnam je krásná země, moc se mi tam líbilo - někde více, někde méně. Lidé na mne udělali ten nejlepší dojem - slušní, poctiví, pracovití, mírní, ochotní, přátelští,

většinou s úsměvem na tváři. Do poslední mince mi peníze byly vždy vráceny. Nevěděla jsem kudy kam? Vždy byl poblíž někdo ochotný, kdo mě z bludiště chobotnicových uliček vyvedl. Spousta motorek na silnici? Ano, ale ani jednou jsem neslyšela nadávky, křičení, lamentování, vždy se jeden druhému záračně vyhnul. Ženy rády vysedávají na chodnicích na nízkých židličkách a jen tak popíjejí čaj, tlachají i trochu kletví, děti kolem nich. Několikrát jsem si k nim přisedla a popíjela čaj s nimi. Pozvaly mne. Tak, jak já jsem je poznala si absolutně nezaslouží ani jedno špatné, urážející či ponižující přídavné či podstatné jméno. Ba naopak! Po příletu z Vietnamu do České republiky jsem neopominula všem Vietnamcům kolem pochválit jejich zemi a jak si vysoce jejich kultury a lidí vážím. Velmi rádi slyšeli moje slova. Když se mě zeptali, co byl můj nezapomenutelný zážitek z Vietnamu, tak jsem odpověděla: „Adrenalinová jízda na motorce Saigonem!“ A pak jsme se všichni srdečně zasmáli.

Co mi uniklo?? *Takže jací tedy ti Vietnamci jsou...*

P.S.: Proč odcházejí do Čech a jinam? Malá země pro 90 milionů obyvatel;

- ano, korupce tu také existuje, poměrně dost rozvinutá a z inflace mají velkou starost;

- nespočetné množství motorek na silnicích, není jim úniku, všude, kam se člověk podívá, jich tam určitě několik stojí;

- tudíž chodníky pro chodce neexistují, parkují tam motorky;

- to je to jediné, co mě tam kolikrát hodně naštválo, nebylo kudy jít; chaos; špatné ovzduší; takže mají také svoje problémy;

- francouzská kolonizace je stále vidět: když opomineme architekturu, tak to jsou nesčetné cukrárny, ale hlavně vynikající čerstvě pečené bagety, které rozváží na kolech sličné vietnamské dívky; pastva sice pro oči, ale i chuťové buňky ožijou!

PPS: Čepuje se zde nejlacinější pivo na světě a k tomu velmi chutné!

Nad'a Humlová - St. Catharines

Dear friends and music lovers:

It is with a great degree of pleasure that I let you know that after a highly successful twelve years of outstanding musical performances, our thirteenth season of Nocturnes in the City is just around the corner. Our early beginnings of the Sunday performances were called Nocturnes at Manorview in Scarborough and later changed to Nocturnes in the City and held at St. Wenceslas Church in downtown Toronto.

Each location has its own unique qualities. The church for its excellent acoustics and the Prague Restaurant for its atmosphere. Some subscribers preferred the downtown location while others the Scarborough location. For this reason we have made every effort to please as many of our loyal subscribers as possible by holding performances at both locations. The non-classical (jazz) concerts will be held at the Prague Restaurant and the classical concerts at the St. Wenceslas Church. However, what will not change is the quality of the music and the calibre of the performers. Again we will feature and present the best world-class musicians, whether they be local or internationally celebrated.

In order for us to continue, and present these outstanding talents, we need your generous support by subscribing for the full season and encouraging your friends to support these wonderful musical talents. If you would also consider making a personal donation it would be very much appreciated and go a long way to help us defray the substantial costs to bring you these masterful performances. This super-value concert is broadcast anywhere.

I'd like to thank all our treasured sponsors and loyal subscribers for their past support and I look forward to seeing all of you at our first concert on Sunday, September 22, 2013, 5 pm at St. Wenceslas Church.

Sincerely,

DR. MILOS KRAJNY

PROGRAM 2013-2014 SEASON

September 22, 2013 at 5 pm

St. Wenceslas Church

SHAWN MLYNEK, Tenor
VALERIE POOLE, Piano

An upcoming star-singer trained at the Cleveland Institute of Music. The program will feature some of Dvorak's Biblical songs.

November 10, 2013 at 5 pm

St. Wenceslas Church

BORIS KRAJNY, Piano

By popular demand we are proud to feature one of the best pianists from the Czech Republic.

December 1, 2013 at 5 pm

Prague Restaurant at Manorview

DREW JUREČKA, Jazz Quartet

A jazz quartet who has received world-class status.

January 19, 2014 at 5 pm

Prague Restaurant at Manorview

GEORGE GROSMAN, Jazz Quintet

A frequent performer at Nocturnes and always a crowd pleaser.

March 23, 2014 at 5 pm

St. Wenceslas Church

DUO VENTAPANE
MARTIN KARLÍČEK, Piano
MANA SHIRAISHI, Violin

This husband and wife team is one of the best duos in the world today.

April 27, 2014 at 5 pm

St. Wenceslas Church

JAN NOVOTNÝ, Piano

A musical giant from the Czech Republic will perform the famous Musorgsky's Pictures at the Exhibition.

All the concerts will take place at 5 pm on Sundays at either:

■ St. Wenceslas Church, 496 Gladstone Ave., Toronto (Bloor and Dufferin subway)

or

■ Prague Restaurant at Manorview, 437 Scarborough Golf Club Road, Toronto (south of Lawrence Ave, east of Markham Rd.)

† Limited parking is available at the church property with additional spots available south of the church on Gladstone Avenue and at the High School. There is also convenient TTC access from the Dufferin Station on the Bloor Subway line.

ORDER FORM

Purchase the full series of six concerts for only \$120.00 which is considerably less than the price of six individual concerts. Donations in support of the Series will also be gratefully accepted and an official donation receipt will be issued. Please include with your subscription order:

NAME:

Address:

Postal Code:

Phone:

E-mail:

Number of Subscriptions: \$120.00 = \$

Student(s): \$50.00 = \$

Donation (Thank you): \$

TOTAL \$

Enclosed is a cheque for \$

General single admission at the door: \$25.00
Student single ticket at the door: \$15.00

If you subscribe to the entire series, you will enjoy six wonderful concerts at a substantial savings in price.

Please make your cheque payable to NOCTURNES IN THE CITY and mail your order and cheque to:

Nocturnes in the City
c/o Dr. M. Krajny
5 Pinetree Mall Drive, Suite 470
Toronto, Ontario M2J 2Z1

For further information please contact:
nocturnesintheity@gmail.com
(416) 481-7298 (Dr. M. Krajny)

Thank you for supporting our culture and heritage.

www.nocturnesintheity.com

NOCTURNES IN THE CITY

64. kongres Českého a Slovenského sdružení v Kanadě

Ve dnech 7.-9. června ve Vancouveru konal už 64. kongres Českého a Slovenského sdružení v Kanadě. Přítomni byli předsedové nebo delegáti ze všech osmi poboček této celokanadské krajanské organizace, která se zasazuje o zájmy kanadských Čechů a Slováků. Z velvyslanectví České Republiky v Ottawě přicestoval chargé d'affaires Robert Tripes, který byl přítomen celému jednání i slavnostnímu banketu. Robert Tripes přátelsky a vstřícně poskytoval zajímavé informace k tématům, která nám leží na srdci a o nichž ještě budeme na našich stránkách referovat.

Bylo zvoleno nové vedení Výkonného výboru. V jeho čele stanula Marie Fuchsová, zkušená funkcionářka a předsedkyně montrealské pobočky. M. Fuchsová se tím ujímá funkce celokanadské předsedkyně Českého a Slovenského sdružení po odstoupivším Milošovi Šuchmovi.

Úkoly ČSSK zůstávají: Je to apelovat na českou vládu ve věcech dvojího občanství a restitucí. S kanadskou vládou řešíme otázku vízové povinnosti. Tato záležitost nás velmi trápí velmi se o zrušení zasazujeme, a budeme tak činit i nadále.

Na slavnostním banketu byla jako vždy udělena Masarykova cena ČSSK. Za rok 2013 ji dostali: Miloš Zach - fyzik a dlouholetý předseda vancouverské pobočky, Jan Drábek - spisovatel, diplomat, již zmíněná M. (Míša) Fuchsová - za mnoho let práce v krajanském životě v Montrealu, Pavel Hebelka z Calgary za stejnou obětavou práci, a in memoriam - nedávno zesnulý Ing. Jan Kavan z Toronto, podnikatel, filantrop, sportovec, významný činitel v organizaci CARE.

Miloš Šuchma převzal od členů výkonného výboru ocenění za jeho dlouhá léta práce v ČSSK a za 16 let předsednictví.

Letošní organizace kongresu se ujala vancouverská odbočka v čele s předsedkyní Zdenkou Beranovou-Křížovou a místopředsedkyní Martou Jamborovou. Kongres Českého a slovenského sdružení byl produktivní a zároveň probíhal v obzvláště přátelské atmosféře, v příjemném prostředí univerzity Britské Kolumbie (UBC). Účastníci na příjemné zasedání vzpomínají a děkují hostitelské pobočce za hezké přijetí.

VV - Zvolení na kongrese ve Vancouveru 2013:

Předsedkyně: Marie (Míša) Fuchsová; 1. místopředseda: Dušan Králík, 2. místopředseda: Miloš Šuchma, 1. jednatelka: Alena Kapitánová

2. jednatelka: Barbara Sherriffová. Pokladník: Helena Flacková, zástupce pokladníka Hana Sammerová.

Členové Výkonného výboru: dr. Miloš Krajný, Markéta Rešovská, Soňa Metcalfe, Jiří Karger

Členové Výkonného výboru ČSSK jsou rovněž předsedové všech poboček: Calgary - Pavel Hebelka, Edmonton - Edward Brabec, K-G-W - Ludmila Dejmková, London - Josef Mára, Montreal - Míša Fuchsová, Ottawa - Ladislav Kubát, Toronto - Radmila Locherová, Vancouver - Zdenka Beranová Křížová, Winnipeg - Misha Gogelová,

Revizní komise: Vladimír Mašata a Edward Brabec.

Smírčí komise: Joe Dobrovolný, V. Kun, Marta Jamborová a Blanka Ondrašíková.

Zvolení en bloc - jednohlasně.

Barbara Sherriffová

**Seeking single female
housekeeper / caregiver
(live-in optional)
for Mississauga area.
Valid work permit and driver's
licence required.
Slavic language preferred.
Call Didi @ 416-727-1305.**

SOKOL CANADA

ZVE

VŠECHNY PŘÍZNIVCE LEHKÉ ATLETIKY NA LETNÍ SOKOLSKÉ HRY KONANÉ 10. SRPNA 2013 NA MASARYKTOWNU ZAČÁTEK V 10. HODIN

**V PŘÍPADĚ ŠPATNÉHO POČASÍ SE HRY PŘEKLÁDAJÍ NA NEDĚLI!
PROSÍME PŘIHLÁŠKY POSÍLEJTE EMAILEM NA ADRESU SESTRY
NÁČELNICE.**

INFORMACE ANNA JANOUŠOVÁ

TEL: 905/884-9829

EMAIL:

WENDYNEWMARKET@SYMPATICO.CA

APPLICATION 48h

PARTICIPATION FOR SOKOL CANADA SUMMER GAMES
Saturday, August 10, 2013 at Masaryktown 10:00 AM Start
-450 Scarborough Golf Club Road, Toronto

Name: _____ (Please Print)

Address: _____ Tel: _____ Email: _____

Fees: **Member** Child \$2.00 /Adult \$5.00 **Non-member** Child \$5.00 /Adult \$8.00

Please Check Age Group and Event

Age Group	Sprint	Swim	Shot put	High Jump	Long Jump	Cross Country Run
5 & under						
6-8 years						
9-11 yrs						
12-14 yrs						
15-17 yrs						
18-29 yrs						
30-39 yrs						
40-49 yrs						
50-59 yrs						
60-69 yrs						
70+ yrs						

Waiver and release: I recognize that a risk of injury or potential health risk may be involved by participation in the above named program, competitions and activity. I hereby willingly assume such risk of injury or health risk for myself, or the above named person for whom I am in law responsible and intending to be legally bound, I do hereby, for myself, my heirs, executors and administrators, waive release and forever discharge any and all rights, claims and demands whatsoever for injuries or damages against Sokol Toronto and Sokol Canada, its instructors or trainers, and/or other persons in charge of the program, its officers, officials, agents, representatives or assigns for any and all injuries or damages I, or the above named person for whom I am in law responsible, may suffer, or which may hereafter accrue from participation in the above named program, competitions and activity or any of its associated activities.

I have read, understood and agree entirely to the contents and intent of this waiver & release.

I undertake to follow all instructions, rules & directives of persons in charge of program.

Date: _____

Signature of Participant or if minor _____

Signature of parent or guardian: _____

****If the weather does not cooperate the games will be held on Sunday August 11, 2013****

PLEASE RETURN COMPLETED FORM TO:

Wendy Malysak (wendynevmarket@sympatico.ca) or Robert Tmej (rtmej@rogers.com)
Physical Directors, Sokol Canada

Z festivalu do festivalu

V dubnu jsem odjel z Toronta na plzeňský festival českého filmu Finále a vrátil jsem se 3. července z 48. Mezinárodního festivalu v Karlových Varech. Skutečností je, že se oba festivaly dají těžko srovnávat. Plzeňský festival je pro nás ze zahraničí oknem do české produkce, zatímco karlovarský festival je naopak pro místní lidi oknem do světa. Jestliže jsem v sobotu 30. června přišel ráno na autobusové nádraží v naději, že odjedu prvním nebo druhým autobusem do Karlových Varů, zle jsem se mýlil. Přestože *Student Agency* přistavila několik zvláštních autobusů, první volný byl až v půl třetí odpoledne. Jet na festival v podvečer není to nejlepší, ale co se dalo dělat; ještě se mi podařilo stihnout ten večer dva filmy. Pro jistotu jsem si koupil lístek i pro cestu zpátky a to z Karlových Varů do Prahy. Chtěl jsem co nejpozději. Nakonec jsem to usmlouval na pátou večer. Pravda, 13. září 1980 jsem v jednom dnu dokázal na kole dojet do Karlových Varů a zpátky za deset hodin, ale kde že loňské sněhy jsou a tak jsem musel pár hodin počkat na autobus, který byl zaplněn do posledního místečka.

Vlastně skutečným důvodem, proč jsem se do Varů vydal, byla nabídka Michala Otřísala z *Náboženského vysílání ČTV*, že během festivalu dojde k jakémusi setkání teologů a k diskusím o jednotlivých filmech. Těch setkání mělo být několik, já jsem se zúčastnil pouze jednoho, ale byl bych rád, kdyby se mi něco podobného podařilo uskutečnit v Torontu, protože na filmech mne fascinuje hlavně to, jak jsou vnímány v kině, ale i někým jiným.

Očekával jsem, že se teologové budou věnovat osmdesátiminutovému italskému snímku Giovanni Columba *Su Re (Okráli)*, kde se režisér jaksi střihovými až chaotickými záběry snaží vypovědět hlavní body novozákonní zvěsti. Při hlasování o tom, který film bude rozebírán však jednoznačně zvítězil film jiného italského režiséra Paola Sorrentina *La grande bellezza (Velká nádhera): Dámy z lepší společnosti i z polosvěta, intelektuálové, politici i památky, vše pozorováno vědoucím pohledem Jepa Gambardelly, novináře a autora jednoho románu. Zestárlý světák v podání Toniho Servilla zná v Římě kdejaké tajemství, ve vlastním životě se však těžko vyzná. Řím, jak se jeví Paolu Sorrentinovi půl století po Sladkém životě. Tak úchvatný, že z jeho krásy může i puknout srdce.* (Tolik programový průvodce.)

Proč se vlastně mladí katoličtí teologové (Tomáš Vaclík, Ondřej Sabol, Benedikt Mohelník a Ondřej Špindler) chtějí zabývat tímto filmem, to mne docela zajímalo, protože na první pohled se zdá, že se jedná o jakousi reprízu filmů Frederica Felliniho. Starý světák je všude ve společnosti vítán, ale nevidíme za ním žádnou vyoranou brázdu. Dokáže kde koho urazit či zesměšnit, žádná žena mu neodolá, má přístup snad k samotnému papeži, ale vše je pro něj nudou. Vzpomíná na jeden krásný okamžik lásky, kdy se setká s dívkou o něco starší, ale nic tento okamžik nedokáže přehlušit, všechny zážitky jsou prázdné. Pohybuje se Římem od jednoho mejdanu k druhému. Obrazy starých mistrů jsou mu pouhou kulisou.

Zázrak, kdy v jakési soukromé ZOO nebo malém cirkuse zmizí žirafa je

TAKHLE TO VYPADALO PŘED HOTELEM TERMAL V DOBĚ 48. MFF

pouhým trikem. A pak přijede jakási řeholnice, misionářka z Afriky, která působí spíše jako karikatura Matky Terezy. Tato stará žena je při všech klasických ceremoniích nemožná. Nehodí se do prostředí pompy a luxusu. Usíná, kde může, dokonce při nějakém ocenění ztratí botu. Nakonec se vytratí a jde spát na kus papíru kamsi ven. V tu chvíli, nevím, do jaké míry je to biblická nebo nějaká jiná symbolika, usednou nad její hlavou plameňáci a když ji někdo probudí, tak pouhým fouknutím je pošle zpátky do Afriky. To není trik jako se žirafou, to je realita. Znamená to, že nová zvěst přichází do Itálie právě z Afriky? Najednou divák objevuje ve filmu stále krásnější momenty, které se jen tak mihnou. Naděje nepřichází skrze kardinály, ale právě skrze ty opomíjené - skrz jeho hospodyně trpaslici, ke které šosák vzhlíží s respektem. Film zřejmě nebude nijak moc divácky úspěšný, ale beze sporu stojí za zhlédnutí.

Bohužel jsem neviděl celou trilogii polské režisérky, která žila nějakou dobu v Kanadě, Agnieszky Holland *Hořící keř*. Jedná se o jeden z mála filmů, který popisuje děs normalizace na příběhu Jana Palacha. Hlavní postavou je však advokátka Dagmar Burešová, která neúspěšně hájí Palachovu rodinu proti komunistickému funkcionáři Vilému Novému.

Zajímavý byl i slovenský snímek *Zamatoví teroristi (Sametoví teroristi)*. Jedná se o příběh tří mužů Stana, Františka a Vladimíra, kteří se pokusili

buď vyhodit komunistickou tribunu při prvomájovém průvodu, či spáchat atentát na Husáka anebo rozbuškami vyhazovat komunistické pomníky. Obzvláště poslední příběh o Vladimíru Hučínovi doporučuji ke zhlédnutí. Režisérovi se mistrně podařilo ukázat, jak tento člověk dokáže ovládat druhé lidi.

Těsně před odjezdem z festivalu se mi podařilo udělat krátký rozhovor s uměleckým ředitelem festivalu Karlem Ochem.

ABE: Kolikátým rokem jste ředitelem festivalu?

KO: Ředitelem jsem třetím rokem.

ABE: K jakým došlo za tu dobu změnám?

KO: Snažíme se soustředit na středoevropský a východoevropský film. Tím je náš festival zvláštní a ojedinelý. Každý festival by měl mít svou specialitu, kterou by byl odlišný od jiného festivalu. Jinak splyne s ostatními festivaly a lidé pak nemají důvod na něj jezdit. My jsme posílili sekci *Na východ od Západu*, která je věnována novým tvůrcům. Jejich prvním a druhým filmům, kteří pocházejí ze střední a východní Evropy. Souvisí to s projektem *Works in Progress*, kde jsou představovány nové projekty.

ABE: Vidím, že lidé mají o filmy zájem, ale problémem je, že přijedou sem do Varů a na některé filmy nedostanou lístky. Konkrétně mám na mysli české a slovenské filmy.

KO: My se snažíme všechny filmy opakovat dvakrát až třikrát, ale nestačí kapacita. Je lepší mít méně filmů a vícekrát

je opakovat, protože divák, který přijede na festival na dva nebo tři dny, má tak větší šanci vidět film, o který má zájem než o film, který na něj vyjde. Nastává jakási obroda slovenského filmu. Před šesti léty jsme neměli ze Slovenska co nabídnout a teď je zde množství nadějných filmařů a hlavně filmařek.

ABE: Jak to vypadá s dokumenty?

KO: Dokumenty jsou nedílnou součástí karlovarského festivalu od druhé poloviny devadesátých let. Na festivalu uvádíme deset celovečerních a šest krátkometrážních filmů a pak jsou zde ještě dokumenty mimo soutěž.

ABE: Velmi mne oslovil film Agnieszky Holland *Hořící keř*. Projevili již někdo o tento film zájem?

KO: Film měl premiéru v TV HBO a pak byl na festivalu v Rotterdamu. Problém je, že má zahraničního producenta *Beta Cinema*. Jelikož se jedná o tak známou režisérku, jistě bude o něj zájem u televizních společností. My jsme ho však uvedli na velkém plátně, protože má parametry klasického filmu.

ABE: Byl na tomto festivalu zástupce z Torontského mezinárodního filmového festivalu?

KO: Před časem sem jezdil torontský kritik Dimitrij Ejpidis, který se stará na TIFF o filmy z naší zóny, je velkým obdivovatelem filmů Jana Hřebejka, ten zrušil návštěvu na poslední chvíli, ale pokud Toronto projeví zájem, tak kontaktuje přímo filmaře, nikoliv nás.

ABE: Byl jste vy sám někdy v Torontu?

KO: Vloni nebyl, ale před tím dvakrát ano. Toronto koliduje s Benátkami a San Sebastianem. Je to festival, kdy můžete během jednoho večera potkat každého, což pro nás je nedocenitelné.

ABE: Karlovy Vary jsou oknem do světa, Plzeň pro zahraničního diváka je oknem do Česka...

KO: Myslím si, že Plzeň dělá velice záslužnou práci tím, že mapuje kompletní domácí produkci. Pro naše diváky není důležité, jestli byl film před tím již někde promítán nebo jestli je promítán po prvé.

ABE: Jaký film byste doporučil z našich filmů do Toronta?

KO: Skvělý je nový film Jana Hřebejka *Libánky*. Možná bude i v Torontu. Dobrý je dokument *DK* o předčasně zemřelém architektovi Davidu Kopeckém. Je to velice radikální film, vzpomínka na blízkou osobu. Doporučil bych oba slovenské filmy *Zázrak* a *Sametoví teroristi*. Slovenské filmy dokáží mít v sobě takovou zvláštní hravou ironii, což se mi osobně líbí.

ABE: Viděl jsem, že zde byl uveden film Václava Táborského, který žije v Torontu *Zablácené město*...

KO: Vloni festival v Benátkách uvedl zrestaurovaný film Věry Chytilové *Pytel blech* a spolu s ním byl uveden i film Václava Táborského *Zablácené město*. Tento film je pro mnohé naše diváky neznámý a když je tak pěkně zrestaurovaný, tak jsme ho pochopitelně uvedli.

ABE: Co chystáte do příštích let?

KO: Zatím nemáme čas přemýšlet o budoucím festivalu, ale chceme zůstat věrní svému vkusu. Doufáme také, že začneme trochu později, asi tak 4. července 2014.

Aleš Březina, Karlovy Vary

Jděte k šípku, politici vlezlí, kdy jste něco vynalezli?

V půli června v hluku cirkusáckého pádu premiéra Nečase úplně zanikla exotická zpráva z Prahy o předvedení létajícího kola.

LÉTAJÍCÍ KOLO

PRAHA - Lásky k dobrodružným románům Julese Verna přivedla skupinu inženýrů a designérů k sestavení létajícího kola Flying Bike, které se poprvé na několik minut vzneslo do vzduchu na pražském výstavišti Letňany. Funkci křídla potřebných pro let nahradil statický tah šesti horizontálních vrtulí. Na kole zatím seděla jen figurína, do budoucna se ale počítá s tím, že přístroj bude řídit člověk.

Stojí za zmínku, že zatýkáni v nejvyšších patrech české politiky ignorovala kanadská média, ale létající kolo z Česka dostalo místo v celokanadském tisku:

PRAGUE, Czech Republic - Is it a bike? Is it a plane? Three Czech companies have teamed up to make a prototype of an flying bicycle that successfully took off Wednesday inside an exhibition hall in Prague and landed safely after a remote-controlled, five-minute flight.

Což mne přivádí k otázce, zda už kdy nějaká vláda cosi vynalezla ku prospěchu člověka, kterou jsem před rokem kladl dokola a nikdy nedostal odpověď, protože odpověď je nabíledni, že byrokrati nevynalézají nové věci, ale brzdí vývoj i pokrok.

Jestli levicová opozice vynutí předčasné volby, prognostici evropské politiky očekávají vítězství sociálních demokratů a novou vládu s účastí komunistů. Bože chraň. Už skoro rok, tedy od těch hrozně zbabraných komunálních voleb 2012, jsme nadmíru popuzeni trapným zvolením bývalého komunisty Zemana na presidentský trůn a debatujeme s kamarádem Zdeňkem otázku *Jak slabí jsou čeští voliči?*, a zda jsou slabší než jsme si kdy mysleli.

Česká republika v kanadském tisku

Dlouho jsem nezahlédl jméno České republiky v hlavním článku zpráv ze světa. 18. června 2013 jsem se dočkal. V článku přetištěném z Global Post, nazvaném "Czech Republic rocked by scandal", jehož autorem je Paul Ames, jsem se dozvěděl (předtím jsem to viděl v televizi), že ministerský předseda Petr Nečas rezignoval a jeho vedoucí asistentka, Jana Nagyová (spolu s řadou dalších veřejných osobností), byla zatčena pro podplácení a vydání příkazu zpravodajské službě, aby špehovala Nečasovu ženu, s kterou se rezignovavší ministerský předseda rozvádí. Reakce na tuto zprávu mohou být různé, od ďábelského chechtotu až k pláči nad bídou lidského údělu. A ovšem pan Nečas není první politik, který má problém s ženami (zvláště pikantní problém měl bývalý prezident Clinton), to však nijak neumenšuje tragedii české trojice. Ale o tom jsem nechtěl psát.

Chci se zmínit jen o jedné větě v Amesově článku: "Tento skandál přivodil Nečasův pád a ještě víc pošramotil reputaci země soužené denními obviněními ubohosti na vrcholu."

Smutné vysvědčení státu, který před 80 lety byla srovnáván s antickým Řeckem v době jeho největší slávy.

Josef Čermák

Prosím o uveřejnění této opravy: V čísle z 13. června 2013, v článku 'Collected for Monument Victims of Communism up to 31. MAY 2013' vypadla na konci dopisu panu Klimkowskému závěrečná část: "Open Book Group: Zuzana Hahn, Elley Ray Hennessy".

Mezitím nám pan Klimkowski poslal tuto zprávu: "Your donation brick numbers on the Tribute to Liberty virtual Pathway are: Bricks # 2777-2798 Donated By Open Book Group." Jednotliví jmenovaní dárci mající zájem o pojmenování cihel jejich jmény, se mohou obrátit na Tribute to Liberty, P.O.Box 8455, 2336 Bloor Street West, Toronto, Ontario M6S 4Z7

Děkuji.

Josef Čermák

Zdeňek tvrdí, a říká, že má ověřeno, že poměr lidí svobodných v zemi jako je naše či Amerika je mezi silnými a slabými půl na půl. Dále tvrdí, že slabí hledají ochranu svých práv a potřeb u státních úředníků, kterých v levicových vládách přibývá, zatímco silní nechtějí, aby se jim stát míchal do života a volí vládu konzervativní, která bývá menší a má nižší výdaje z nižších daní. Pochopitelně, dodává Zdeňek ke svému výkladu, každý byrokrat se stává arogantním a arogantnějším čím déle vládne, a tak voliči střídají vládu levice, kterou volí slabí, a vládu pravice, která jde více na ruku těm silným, čímž irituje ty slabé.

Ale hlavní je ve svobodné zemi, že o vládě rozhoduje asi tak pětina ze všech voličů, protože dvě pětiny voličů jsou přesvědčení pravičáci, dejte nám s vládou pokoj, a další dvě pětiny jsou návykoví levičáci, co chtějí, aby vláda řídila jejich existenci. A jen pětina voličů kmitá zleva doprava a naopak a tím vlastně určuje charakter vlády.

To mi připadá docela zajímavé, řekl jsem, a jak je to v Česku? Eva se zasmála, že jsem Zdeňka přitlačil ke zdi, a Zdeňek se nedal zviklat a řekl, že v Česku jsou slabých dvě třetiny, tedy zkažených totalitou. „Neříkej,“ řekl jsem, a Zdeňek dodal, že v Rusku, kde komunisti ruinovali národ ruský dvakrát déle než v Česku, jsou těch slabých určitě tři čtvrtiny a promítá se to voličskou touhou po vládě *silné ruky*, čehož reprezentant je bývalý KGB rozvědčík Putin.

Neřešíme Rusko, napomenul jsem Zdeňka, a ten hned doplnil, že Česko je furt na pokraji dát kormidlo do ruky levice, aby se o ně postarala - jak je zvykem všech slabých, co nechtějí vzít svůj život do vlastních rukou, ale čekají, že stát rukama byrokratů bude řídit jejich životy.

„Projevuje se to tak,“ řekl Zdeňek, „že Čech chce být zdravý, ale nechce za své zdraví zaplatit ani korunu, což je absurdní; Čech chce pro své děti školství zdarma a přičítá se mu připlatit na lepší soukromou školu; Čech chce státní penzi a kvílí jak píchnuté prase, když to není dost, aby cestoval na dovolenou do Chorvatska či Egypta.“

Kývnul jsem, že Češi chtějí od státu moc, ale vzdorují zvyšování daňové povinnosti, protože slabí nemají nikdy dost ani neumí být vděční. Eva řekla, že taky má obavy, že si Češi v předčasných volbách zvolí soc. dem. s komunisty a pak uvidí, zač je toho loket.

„Možná,“ řekl Zdeňek, „ale to se stane tím, že polovina Čechů nepůjde volit a slabí budou volit za všecky, aby pak všichni mohli naříkat...“

„Já bych se fakt raději věnoval tomu létajícímu kolu,“ řekl jsem mírně, „protože takový vynález by umístil Česko na světovou mapu zásluh.“

„Koupil by sis létající kolo?“ ironizoval mne Zdeňek.

„Nekoupil,“ řekl jsem pevně, „ale znám dost lidí, kteří by si raději zlomili váz pádem z létajícího kola, než aby seděli před televizí a sledovali ty zpusťlé politické debaty o změně klimatu nebo jestli dát teroristům v Sýrii zbraně proti Asadovi, popřípadě který senátor je na paletě dnes se svými výdaji...“

„Já taky,“ řekla Eva, „protože mne v knížkách od Foglara Tleskačovo létající kolo fascinovalo jako holku a vždycky jsem chtěla z Moravy uletět přes hranice někam na jih, do Rakouska a dál do Itálie...“

Zachechtal jsem se té představě, jak Eva emigruje na létajícím kole - zvláště když se jí točí hlava v prvním poschodí - čímž jsme se povznesli nad trudnou politickou situaci a čert ví, proč ani jeden z mých českých kamarádů české létající kolo nezmínil ani slovem.

Rost'a Firla-Sudbury

ROST'A FIRLA S NEBÝVALÝM ÚLOVKEM

Za Vlastou Troblovou - 100

V neděli 23. června 2013 v Torontu zemřela ve věku 100 let Vlasta Troblová. Zádušní mši v kostele sv. Václava sloužil Otec Libor Švorčík. Za jednotu Sokol Toronto se s ní rozloučil Josef Čermák: „11. září 1951, uprostřed údobí nejbrutálnějšího teroru komunistického režimu, se v Praze stalo něco, co po mém soudu je nejdůležitějším projevem odporu proti komunistické zvlášť během čtyřiceti let jejího trvání. Akt stejně významný jako zastřelení českými parašutisty na pražské ulici

uprostřed druhé světové války SS Obergruppenführera Reinharda Heydricha. Oba činy byly důkazem - v době jejich největších úspěchů - že ani nacistický ani komunistický režim není neporanitelný.

Ten den vlak, který se měl zastavit na nádraží v Chebu, se v Chebu nezastavil. Prorazil 'železnou oponu' a skončil u americké posádky ve Wildenau v západním Německu. Torontský deník *The Toronto Telegram* (psaly o tom noviny po celém světě) tu změnu cestovního řádu popsal jako *jeden z nejvelkolepějších úniků z tyranie v*

moderních dějinách, jako skoro fantastický příběh krádeže se zbraní v ruce komunistického vlaku na pražském Wilsonově nádraží a jeho únosu přímo do klínu amerických jednotek ve Wildenau v západním Německu. Únos vlaku byl plánován čtyřmi muži. Jedním z nich byl Václav Trobl, před pučem náměstek inspektora pražské policie, který hrál hlavní roli při plánování projektu a který dal příkaz k proražení železné opony. Pouze někdo, kdo žil v té zvláštní době v Československu, si dovede představit míru odvahy těchto čtyř mužů. Kdyby byli chyceni, všichni by skončili na šibenici. Vlak, který unesli, se po celém světě stal známý jako VLAK SV0BODY. *Vlakem svobody* byl pokřtěn i vlak, kterým Václav Trobl, jeho žena Vlasta, syn Zdeněk a student Karel Ruml jeli z Halifaxu do Toronta.

V Torontu se o ně týden pěkně starala v jedné instituci (tuším na Jarvis Street) kanadská vláda a pak jim řekla, že teď se musí o sebe starat sami. Jak bylo tehdy zvykem, rozjeli se na 212 Cowan Ave., kde měl sídlo Masarykův ústav. To už je dávno. Václav Trobl už je dlouho mrtev, ale s jeho vdovou, s níž se dnes loučíme, jsem si o tom, jak to tehdy bylo, popovídal 29. října loňského roku, když slavila své 100. narozeniny. Paní Vlasta se zatoulala ještě dále, až k začátku. Vzpomněla si, že její otec narukoval pár let po jejím narození a už se nevrátil. Vzpomněla si na svou učitelku francouzštiny, která milovala T. G. Masaryka a svoji lásku přenesla i na své žáčky, včetně paní Vlasty. Na otázku, jaký byl její první dojem z Kanady, odpověděla nezvykle prakticky, že 'neumí anglicky'. Vzpomínala na návštěvu v Masarykově ústavu, na předsedu ústavu, Gustava Přístupu, který vlastnil krejčovský závod a zaměstnal ji na přišívání knoflíků a když je všechny přišila, pověřil ji sešíváním látek a to jí (paní Vlasta nebyla švadlena) vyšlo trochu na křivo. Pak jí dr. Naděžda Hradská, která tehdy v Masarykově ústavu hrála významnou roli, našla na krátký čas zaměstnání v domácnosti lékaře a nakonec ji doporučila do slovenské rodiny Gizelle Kerneyové. S Gizelle si padly do oka, zůstala u ní 32 let a její děti jí říkali 'teta Vlasta'. Vlasta Troblová dala hodně i krajské komunitě: nevynechala jednu schůzi Dámského odboru Československého sdružení v Kanadě, úzce pracovala s předsedkyněmi sdružení Ruth Petříčkovou, Erikou Víznerovou a Blankou Rohnovou, vařila na plesech a zábavách v Masarykově ústavu i (s paní Bernšteinovou) v kostele sv. Václava. Zvlášť si oblíbila Otce Jaroslava Jandu a když se jednou zdálo toho vaření moc a Otec Janda každé z nich dal 20 dolarů za ples, Vlasta Troblová dala 10 dolarů na kostel a druhých 10 dolarů nabídla Otci Jandovi. Ten se zdráhal, ale nakonec přijal: "Dám to na dluhy." Při oslavě svých 100. narozenin Vlasta Troblová zpívala své oblíbené národní písničky.

A nesmím zapomenout věrnou péči, kterou jí až do konce obklopoval její syn Zdeněk. Nevím, kam kdo z nás, až tu skončíme, půjde. Myslím si ale, že Vlasta Troblová si zaslouží jedno z nejpěknějších míst.

jč

Chcete sledovat a ovládat
TV vysílání z pohodlí
Vašeho gauče?

Káblówka
online TV The future of IPTV

Česká a Slovenská televízia jednoducho a bez počítača!
www.kablovka.com

EXPERIENCE EDENVALE AERODROME
A beautiful place to fly and dine

- Bistro 26 Restaurant
- Hangar Rentals
- Czech Manufactured Ultralight Aircraft for sale
- Self Serve Fuel Station
- Runway Lights
- Automatic Weather Observation Station (AWOS)

BISTRO 26
EDENVALE Aerodrome

5195 Hwy 26 East | Stayner, ON | L0M 1S0 | Tel: (705) 428.3112
www.edenflight.com | www.bistro26.ca | info@edenflight.com
For reservations please call (705) 428.4703 or email us at info@bistro26.ca

TRAVEL INC.

827A Bloor St. W.

Toronto, ON M6G 1M1

e-mail: Tatratravel@hotmail.com

Vám ponúka
cestovanie do celého sveta
Spolahlivo vybavíme

Volejte
Annu Zapletalovou
Tel.: (416) 537-7698

Prožívat přírodu všemi smysly, aneb o jedné přírodovědné exkurzi ve východních Čechách

Vydat se do přírody s na slovo vzatými odborníky je jako vypůjčit si od nich na několik hodin orlí zrak a netopýří sluch. Ale to ještě neznamena, že si neprocvičíte i buňky chuťové a čichové, jakož i jemný hmat. Ano, prožívat přírodu všemi smysly, to by mohlo být motto právě nedělní červnové přírodovědné exkurze.

Královéhradečtí přátelé přírody se nechali tentokrát zlákat do jedné z nejcennějších přírodních lokalit ve východních Čechách, do národní přírodní rezervace Bohdanečský rybník, nedaleko vyhlášených Lázní Bohdaneč na Pardubicku. Kdo se přidal, nelitoval.

Chráněná lokalita zahrnuje kromě zmíněného rybníku i rybník Matka a přilehlé litorální porosty a louky. Hlavním důvodem ochrany právě tohoto území byl a zůstává výskyt vzácných druhů ptactva. A tím, že je toto místo vyjmuté z našeho běžného využívání krajiny, tedy intenzivního způsobu hospodaření v zemědělství a v rybářství, ke kterému patří například hnojení a meliorace, vznikl zde ostrov bohaté a rozmanité přírody široko daleko nevidané.

Ale vraťme se k plnému zapojení smyslů účastníků přírodovědné exkurze. Každý tuší, že spatřit v naší přírodě orchidej, jako třeba ohrožený *prstnatec pleťový*, je zážitek, který stojí rozhodně za fotečku. Zcela jiný požitek nabízí *rdesno pepřník*. Kdo jej jednou ochutná, už na tuto rostlinu jen tak nezapomene. Citlivý nos se zase hodí k identifikaci známého *puškvorce*, ale třeba i zavanějíciho *čistce bahenního*. Ale co naplat, kytičky, to je především pastva pro oči. Přehlédnout se tak nedají žluté kvetoucí *kosatce* a statná *kapustka obecná*. Z celé řady vodních rostlin jmenujme alespoň masožravé *bublinatky*, drobný *okřehek menší* a *hvězdoše*. Ze vzácných objevů pak *pupečník* a *pryskyřník velký*.

FOTO: M. PETR

FOTO: KVĚTA KALOUSKOVÁ

Vyšší intenzita slunečních paprsků přeje aktivitě tvorů tak často přehlížených, živočichů z rozsáhlé říše hmyzu. Nejnápadnější z nich - motýli - jsou letos ze záhadných důvodů k vidění pramálo. Přesto se jich několik ukázalo. Za zmínku stojí *soumračník rezavý*, *perleťovec* a jindy velmi hojná *babočka bodláková*. Motýlům ovšem směle konkuruje i další okřídlený hmyz, a sice vážky jako *motýlice lesklá* a *vážka černořitná*, dále pak modré a páskované *šidélko* a do lesklého brnění oděné *zlatěnky*. Krasavce najdeme samozřejmě i mezi brouky. Určitě sem patří červeno černě pruhovaná *ploštice kněžice páskovaná* a *dlouhoustec červený*. K pohazení zase láká chlupatá housenka nočního motýla *přástevníka medvědího*. Vzácný nález představovaly larvy ohroženého *lesáka rumělkového*.

Hladina Bohdanečského rybníka působila líně uklidňujícím dojmem. Tento pocit ještě umocňovaly na vlnkách se pohupující husy velké a páry kachen. Ty zastupoval třeba *polák velký* a *polák chocholačka*, ale i nepřehlédnutelná *zrzohlávka rudozobá*. Zpestřením celé podívané byl rozhodně přelet *bukáčka malého*, nejmenší to naší volavky. Jeho vytáhlí příbuzní kralovali vzdušnému prostoru nad rybníky a poblíž svého úchvatného hnízdiště. *Orel mořský* se tentokrát neukázal. Milovníky ptáků však dokáží potěšit i zpěvy a skřeky skrytých zobáčků. Od *rákosníka velkého*, přes *slavíka obecného* až po poněkud tajemnou *žluvu hajní*.

Jednorázová přírodovědná exkurze nemůže nahradit pravidelné a systematické pozorování přírody. Jejím cílem je tedy alespoň umožnit zájemcům o přírodu z řad široké veřejnosti nahlédnout do pokladů, které středoevropská fauna a flóra nabízí. A to se díky zkušeným odborníkům z královéhradecké univerzity, z Muzea východních Čech a z České společnosti ornitologické rozhodně podařilo.

Miroslav Petr-Hradec Králové

Společnost pro trvale udržitelný život (STUŽ), východočeská pobočka
červen 2013

Přímá volba prezidenta - ach, jo!

I když jsem pana Miloše Zemana nevolila, tak se chovám demokraticky a snažím se jeho podivuhodné aktivity respektovat. Také mi asi nic jiného nezbývá. Z počátku to bývaly jen věci, které vyvolávaly u lidí smích, ale teď už mnohým z nás úsměvy zmrzly. Škoda, že nezůstalo jen u proslulé „virózy“, která pana prezidenta ochromila a podlamovala mu nohy jako jednomu z hlavních klíčníků při otevírání korunovačních klenotů. Škoda také, že na sebe nenechal dlouho čekat ostrý, až příliš osobně vyznívající rozpor s panem Karlem Schwarzenbergem ve věci určení velvyslanců pro Slovensko a Rusko. V prvním případě šlo o paní Livii Klausovou, manželku bývalého prezidenta a ve druhém o pana soudruha Vladimíra Remka, našeho kosmonauta. A pak už to celé šlo ráz na ráz. Pan prezident tvrdě vychází ve svých aktivitách z opakovaného tvrzení, že byl zvolen přímou volbou a tudíž nebude sehrávat českému národu žádného apatického a nic nedělajícího prezidenta. Zajímalo by mě, co se podávalo na slavnostním obědě našeho prezidenta s jeho německým protějškem panem Joachimem Gaucke, ale nikdo to nikde nesdělil. Zato jsem se seznámila s proslavem pana Gaucke z kterého cituji: „vzrušující a současně obtížná úloha definovat

roli prezidenta v souladu s jeho přímým mandátem“. Mně se zdá, že pro pana prezidenta Zemana jsou v současné době všechny jeho aktivity hodně vzrušující a ne příliš obtížné - řekla bych, že je mu stále více věcí veřejných, jak mi tady říkáme, putna anebo Putna? Stejně tak se opakovaně vrací ke svému slibu z předvolební kampaně „Stop Nečasově vládě“. Tady je na místě ženský postřeh, že pro splnění tohoto slibu do určité míry přispěla i horoucí láska bývalého premiéra s jednou blondýnou. A to je opravdu síla, nechat si do vládních věcí mluvit blondýnu. Bohužel nikomu z nás nebylo dostatečně předem vysvětleno, kam až může prezident zvolený přímou volbou ve svých rozhodnutích zacházet. A tak jsme nyní mnozí překvapeni až zaskočení. Největší zaskočení je teď v tom, že se pan prezident rozhodl pro novou vládu sám, bez jakékoli dohody s politickými stranami. Jmenování pana Jiřího Rusnoka novým premiérem už tak moc nepřekvapilo. V nejbližších dnech pan Rusnok sestaví novou vládu a novináři zatím brnkají se slovíčkařením „úřednická“, „odborníků“, „kamarádů“ a také „prezidentská“. Ale sám pan Rusnok, a ani ti, kteří mu již přislíbili svoji účast na vládních křesilkách moc úřednický nevypadají ať se jedná o pana Pecinu, pana Kohouta nebo paní

Benešovou. Necháme se překvapit, jak dlouhý bude vládní život. My, Češi jsme už znační odborníci v náhradních vládách, ať to byl kabinet Josefa Tošovského anebo Jana Fischera.

A všimli jste si, milí čtenáři, že se v Česku podivné vlády vždy profilují v letech povodní? V roce 2002 to byla vláda pana Vladimíra Špidly, v roce letošním pana Jiřího Rusnoka. Je dost nepravděpodobné, že by letošní povodeň byla povodní poslední.

A myslím si, že by mohli novináři přestat oslovovat první dceru slečnu Kateřinu Zemanovou „Kate“ - tohle oslovení náleží jen a jen usměvavé vévodkyni z Cambridge. Ale to je zase jen ženský postřeh, stejně tak, že o obě dámy Zemanových prý módně pečuje paní Blanka Matragi. Konec konců i tahle světově proslulá módní návrhářka je původem z Vysočiny.

A ještě jeden laický úsudek. Panu Zemanovi jeho objímání stromů na Vysočině asi do značné míry pomohlo k jeho současnému mocenskému chování. Inu nebylo to asi jednoduché žít dlouho v izolaci, bez funkcí na které byl zvyklý, s nezdařilou předchozí kandidaturou na prezidenta a také bez rodinného zázemí.

Jana Fafejtová - Praha

Zápisky od Pacifiku (2013-11)

Jeden z pravidelných dopisovatelů do *Satellitu* opakovaně sděluje svůj názor, že Kanada je nejlepší zemí na celém světě. Má k tomu možná dost důvodů, ale myslím si, že neprocestoval svět křížem krážem, aby mohl udělat tento závěr.

Samozřejmě, že Kanada je jedna z nejlepších, nejsvobodnějších, nejpokrokovějších a ekonomicky nejzdatnějších zemí světa, kde člověk může bydlet a žít. Jenom si myslím, že s takovými superlativy jako *nej-* třeba je zacházet opatrněji. Neboť jsou na světě i jiné báječné země, ač zase ohromný počet jich není.

Možná, že před dvaceti lety bych s takovým hodnocením naprosto souhlasil. Dnes? Nevím. Pravda je, že hodnocení tohoto našeho nového (a zřejmě posledního) domova vychází hlavně z poznatků, které nabízí místo, kde žijeme. V našem případě je to Britská Kolumbie, s pověstí provincie nejkrásnější. Ano, příroda tady byla štědrá, hory, oceán, poloha města Vancouveru, nádherná oblast Okanagan Valley a další pozoruhodná místa. Jenže u Pacifiku, v něm a nebo na horách kolem, sotva jeden může být stále.

Nic mu ale nebrání v tom, pozorovat, co se ve městě děje. Dovolím si uvést několik informací, shromážděných v několika málo posledních týdnech:

Vládnoucí Liberální strana premiérky C. Clark vyhrála opět volby. Navzdory onomu fiasku s referendem ohledně HST a navzdory průzkumům veřejného mínění (na které mám všeobecně velmi skeptický názor a nemyslím, že jsou tím nejlepším, co se může v předvolební kampani dít).

A jak ona a její strana, kromě nepochybně bouřlivých oslav, zahájila své další funkční období? Neuvěřitelným zvýšením platů mnoha hodnostářů s poněkud nejasnou náplní práce a k tomu nezbytnému vzdělání a kvalifikace ... a to o značné částky! Činí to bratru, roční platy po masivním zvýšení okolo 230 000 kanadských dolarů!

Ale zpět k životu prostého občana této provincie.

Několik informací tzv. z první ruky:

-Dodavatel televizních programů opět zvýšil poplatky. Navzdory cenám benzínu (v rozumné toleranci v posledních dvou letech), otopného plynu, jehož cena nebyla po mnoho let nižší a stejně tak i cen elektrického proudu. Příjemce obrazu, ať je klidný nebo se vzteká, musí novou figuru přijmout a nebo TV odhlásit. Přesahuje značně i ono oficiální procento *inflace* ... tedy to je pro mne také jedno z politických zaklínadel, kouzelný to proutek ovládající nevinné davy.

-Na jedné ulici instalovali na dvou místech světla a sice tak, že jsou viditelná jen z této hlavní ulice; maník, přijíždějící z ulic kolmých, nachází sdělovanou informaci na sloupech pro chodce, odkud není vidět.

-Soused, pouhý rok majitel domu, shledal, že mu do něj zatéká. Přijel ohromný jeřáb, jeho pomocí byly umístěny tašky na střeše. Nejméně týden sedm mužů pracovalo na sousedově střeše. Když byla dokončena, po dvou dnech dostavila se jiná firma, opět mohutný jeřáb dodával na střeše tašky, pak šest dalších chlapíků jalo se právě instalovanou střeše rozebírat.

Dneska, jak se zdá, aktivita konečně skončila. Trvala ale měsíc. Den co den běžel

kompresor pohánějící mechanické kladivo, kterým vhněny hřeby do střechy sousedova obydlí, které zakoupil za milion a dvě stě padesát tisíc kanadských dolarů. Výměna naší střechy před několika lety se děla bez pomoci kompresoru a dílo bylo hotové za dva dny.

-Po necelých dvou letech dosloužil nám dálkový ovladač TV. Dostal jsem nový ... a ejhle! I ten nepracoval správně. Další cesta do úřadu *Shaw*, znamenala výměna digitálního boxu a konečně je vše jak bylo před kolapsem původního dálkového ovladače. (Digitální box, součást soupravy, bez dálkového ovladače použít nelze).

-Vancouverští pan starosta hollywoodské vizáže, G. Robertson a jeho konšelská skupina, se rozhodli v jistém dost důležitém místě Vancouveru vybudovat 18 nových věžáků 30-45 pater vysokých. Zřejmě se pan starosta vzhledl v Hong Kongu, ač si nejsem jist, zda tam byl. Pokud ano, pak by se měl poučit také tím, jak tam dokonale funguje veřejná doprava a využít té zkušenosti pro Vancouver. Zatím tady vybudoval několik tras pro cyklisty na úkor jiného způsobu putování městem a jak jsem z vlastní zkušenosti shledal, cyklisté, pro které byly změny vybudovány, vyskytují se na nich až v neuvěřitelně chabém počtu.

Leccos mě někdy napadne. Mnohdy jsou to pošetilé myšlenky, někdy otázky, na které sotva přesně odpovědět, ač při dnešním stavu informatiky by se odpověď při větším (a možná, že i při ne zcela vyčerpávajícím) snažení, našla.

Ta otázka zní: kolik asi lidí, od skončení *Druhé světové války*, na naší slavné zeměkouli přišlo o život, nepočítaje přírodní katastrofy, ale jen důsledky lidské povahy a letory? Odhadují, že by to bylo velmi vysoké číslo! A došlo k němu ze stejně nevyhnutelných důvodů jako v důsledku lidské zrůdy Hitlera a nepředvídatelnosti a naivitě politiků tzv. demokratických zemí?

Byli a jsou důvody k pokračujícímu mordování na mnoha místech světa stejně naléhavé jak v roce 1939?

Jak pokročil náš svět od té doby, kdy nastala radost z míru?

A kdo způsobil a způsobuje, že nemohla ta radost vytrvat nejen věčně, ale alespoň pár desítek dalších let?

Komunistická totalita ve valné většině světa zdechla na úbytě, ale kde je ten klid a všeobecný světový mír?

Snad z důvodu vlastní naivity připouštím zklamání a překvapení nad tím, kde se moje domovina, kterou jsem po zásahu velmoci (dneska téměř zkrachovalé) opustil, po necelých čtyřicetiletých letech ocitla. Ano, došlo v Čechách k obnově základních svobod, možnosti cestování, dostatku v obchodech, k svobodným volbám, rozkvětu měst a vůbec celé země, Hudební festival *Pražské jaro* se stále koná, divadla hrají, knihkupectví nekrahují, Praha i ostatní města jsou krásná a obdivu cizinců si zaslouhující...

Ale pokud se mohu odvolat na zpravodajství v krajském tisku, stejně jako domácím, v těchto dnech moje rodná zem proměňuje se v Absurdistan, jehož solidní, po roce 1989 zvolna získávanou reputaci v zahraničí možná ani neuchrání ty dobře známé krásy hlavního města! A virtuosové klasické hudby, a tvůrci báječných výstav různého umění.

Je to marast, o jakém jsem nemohl mít ani potuchy, že se stane od onoho zlomu v dějinách země, návratu svobody a demokracie v roce 1989.

Sdělil mi velmi dobrý přítel žijící v Německu, navštěvující Čechy několikrát do roka: Oněch 400 policistů, pracujících teď na odhalování nešvaru, je sídlem v Ostravě. Což je kraj s vítězstvím komunistů v posledních volbách. Ostrava je na Moravě, kde v posledních letech působil dnešní prezident Zeman, jehož štít není bez poskvrny.

Je zcela vyloučeno, že to, co se teď děje, ten útok na vládnoucí stranu, ač jsou v ní grázlové malí i velcí a podvodníci, že je zcela nemožné, aby to nebyl *rafinovaný puč*?

Ale, ať je tomu tak nebo není ... tento současný kolaps solidnosti v zemi české rozhodně posílí stranu komunistickou, stejně jako posílí zklamání prostého občana, který si návrat demokracie a svobody v roce 1989 nepochybně představoval poněkud jinak.

Světová pozornost je ale v těchto dnech (cca polovina června 2013) upřena ke schůzce G8, aby se členské státy tohoto významného společenství věnovaly ožehavé situaci v Sýrii. Názor na situaci a její řešení není zcela jednotný a v souladu s rozhodnutím prezidenta Obamy podpořit rebely, názor V. Putina je zcela opačný. Jeho názor, že podpora barbarům, kteří pojdají vnitřnosti nepříteli (video záznam počínání rebelů) není zcela hodný ignorace. Už dneska se ostatně ví, kam zatím vedlo ono *afričké jaro*. Jen k dalším problémům, v Egyptě a dnes i v Turecku.

A tak mne opět napadá, proč si vlastně dobře zaopatřený a dosud zdravý člověk, komplikuje život touhou po prezidentském křesle v Bílém domě. Je možné, že by snad někdy před usnutím B. Obama zalitoval svých tendencí, které jej do úřadu vynesly?

Dojel k nám na několikátýdenní návštěvu mladík z rodinného klanu a pohovořil o současné politické situaci v Čechách podobně jako kamarád žijící v Německu a nedávno se z návštěvy Prahy navrátil. Panuje podezření, že celá ta policejní aktivita je vyvolána komunisty, jakási forma puče. A tak si říkám, ať je tohle jen chiméra nebo není, to, co se v posledních letech děje ve vládních kruzích České republiky je kalamita prvního řádu a tak i když nakonec o žádný puč nejde, komunisté a jím podobní sociální demokraté rozhodně získají na přízni mnoha obyvatel.

Lepší zpráva je ta, že Divadlo Semafor na září připravuje obnovenou a upravenou premiéru *Kdyby 1000 klarinetů*, takže, pokud mne další vývoj v bývalé domovině dokonale nerozladí, vydám se po menší přestávce na návštěvu Prahy a pokusím se té semaforické premiéře zúčastnit...

Vladimír Cícha - Vancouver

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954
Licensed under L.L.B.O.

Evropská a kanadská kuchyně

Slovenský i szegedinský guláš s knedlíky, smažený sýr, řízek!

V neděli, v pondělí a ve středu můžete mít populární křidélka!

Dvacet točených domácích i dovezených piv

Velká obrazovka, na které můžete sledovat přímé fotbalové i hokejové přenosy!

Na vaši návštěvu

na 781 Annette St. (křižovatka Jane St.) v Torontu

se těší

Jozef Karol; Tel.: 416/767-8882

**TOČENÝ PILSNER URQUEL A CZECHVAR
V ZÁPADNÍM TORONTU!**

Rodina Luboše a Jany Fryntových: Julinka, Barunka, Elinka, Tomáš, Jonáš, Lilinka...

Nejprve několik slov Magdaleny Krondlové, emeritní profesorky na Torontské univerzitě: *Pokud si dobře pamatují, tak Jana a Luboš Fryntovi se seznámili v 90. letech, v autobuse „Švýcarsko - ČSR“, kdy Luboš odjížděl z Curychu do Prahy z návštěvy Jana a Evy Faltysových. Jan je Lubošův strýc a Eva moje sestřenice. Lubošovi prarodiče pocházeli z Chocně, kde na náměstí měli obchod se střížním zbožím. Pan Faltys byl mimořádně milý člověk, Sokol. Jan byl nejmladší ze tří dětí. Nejstarší byl Luděk, druhá byla Milenka, maminka Luboše a má nejlepší kamarádka, spolužačka z mládí. Během války, když jsem byla v Anglii, pracovala Milenka jako sekretářka mé matky, která byla prokuristkou v letecké továrně mého otce. Pro matku byla Milenka mou náhradou. V továrně se Milenka setkala s panem Fryntou, svým budoucím a nyní již zesnulým manželem, otcem Luboška a jeho dvou starších bratrů, Jiřího a Vladimíra, oba též letci. Luboš se zastavil ve Švýcarsku na cestě z Toronta, kam přišel z Německa, kde*

MANŽELÉ FRYNTOVI...

pracoval úspěšně jako inženýr po ukončení studií a útěku z ČSSR z politických důvodů. Do Kanady se dostal, když jsem ho sponzorovala na žádost jeho tety Evy. Luboš se zpočátku snažil získat zaměstnání jako letec. Než si pořídil vlastní domek, bydlel u nás. Pak nás pravidelně navštěvoval každou neděli.

Zpět k autobusu ve Švýcarsku. Za Lubošem seděly v autobuse dvě dívky, které švitořily česky. Jednou z nich byla Jana Strnadová. S Lubošem se pozdravily bez bližšího seznámení. Příští rok při odjezdu z návštěvy strýce ve Švýcarsku jel Luboš stejnou autobusovou linkou, kde se nečekaně setkal s onou dívkou Janou.

Myslím, že Jana pracovala ve Švýcarsku jako osobní asistentka u jedné rodiny a vracela se domů, do obce Chuchelna u Semil. Tak začala jejich známost. Brzy poté Luboš Janu pozval do Kanady a přivezl ji k nám na chatu na Muskoku představit. Brzy poté se v Čechách vzali.

Domek v Chuchelně, kde bydlela matka Jany a také Jana, si Fryntovi rozšířili pro svou potřebu. Stavení má krásnou polohu na kraji obce pod lesem ve velmi půvabné krajině, kterou Jana miluje. Jana má bratra Michala a její otec byl starostou obce.

Luboš byl v té době již v Torontě usazený, měl výtečné místo hlavního inženýra v největší potravinářské firmě Nestle a domek s pěknou polohou blízko jezera a školy, ideální pro rodinu. Přesto nebylo pro Janu snadné se přesadit do nového prostředí z krásné české krajiny, i když poznala cizinu, Švýcarsko. To však byla ještě Evropa. Proto, když pak přišly děti, bylo pro ně venkovské prostředí Chuchelny snazší než torontské velkoměsto.

V průběhu let se jako první narodila krásná holčička Julinka, po dvou letech následovala dvojčátka, klidná a přemýšlivá Barunka a miloučká dívkulka Elinka, pak přibylí dva chlapi, Tomáš a Jonáš a rodinku ukončila nejmladší holčička Lilinka.

Týdenní návštěvy Luboše s rodinou u nás pokračovaly s holčičkami než se narodili chlapi. Od té doby pravidelně a s úžasem sledují tuto česko - kanadskou rodinu č. 1.

Těžko by se našel podobný respekt, láska, ohledy, péče jednoho o druhého v jiné rodině. Děti jsou dokonale dvojazyčné, vynikají nejen ve škole, kde jsou vybírány do školních představení, ale i ve sportech, tanci a hudbě. Vystupují často v krajských hudebních a divadelních představeních. Jsou členy torontského Sokola, kde jsou oba rodiče aktivní.

V dětech se odráží rodinná péče a láska a správná výchova, dnes tak vzácný úkaz.

A nyní několik otázek Josefa Čermáka Luboši Fryntovi:

JČ: Co Tě na Janě zaujalo? Pamatuji se, že jste se setkali někde na cestě domů. Čím chtěla původně být, co studovala?

LF: Když jsem tenkrát jel nočním autobusem z Curychu do Prahy, chtělo se mi strašně spát, ale ta dvě děvčata za mnou povídala a povídala, už jsem začal být nevrlý. Pak jsem si ale všimnul, že jedna z nich má strašně příjemný, vlidný hlas. Otočil jsem se a všimnul si, že je ke všemu i moc hezká, takže to bylo asi, co vzbudilo můj zájem. Když jsem ji v tom samém autobuse potkal o rok později, už jsem moc neváhal. Janinka chtěla vždycky být učitelkou, protože má hrozně ráda děti. Bohužel ji ale na Pedagogickou Fakultu nepřijali, a tak zůstala u toho, co ji na Střední ekonomické škole naučili, to jest účetnictví. Pracovala několik let jako mzdová účetní v Dopravních podnicích hl. města Prahy. Tam prožila také sametovou revoluci a krátce poté odešla do Curychu opatrovat děti.

JČ: A opačně?

LF: Co Janinku na mne přilákalo, přesně nevím, při prvním rozhovoru si myslela, že jsem špión, protože jsem o ní všechno věděl, zapomněla totiž, že jsem před rokem všechno vyslechl, když za mnou k mé nevoli celou cestu švitořila se svou kamarádkou. Když jsme si začali psát, věděla už, že jsem inženýr, ale vždycky se smála, že jsem jí napsal: *Jmenuji se L.F., je mi 36 let...* a než ten dopis došel, *tak mi bylo 37...* V jednom jsme si ale s Janinkou od začátku padli do noty, a to bylo, že jsme ani jeden neměli žádné ambiciózní osobní cíle, chtěli jsme tu být jen jeden pro druhého, mít hezkou rodinu a vykašlat se na ten tolik pošetlý a uspěchaný okolní svět.

JČ: Myslím, že Ty i Madla Krondlová máte zvláštní vztah k letadlům. Jak jste k té vášni přišli?

LF: Jak asi víš, tatínek Madly, ing. Jaroslav Mráz, byl majitelem velké továrny v Chocni. V jedné půlce se vyráběla mrazicí a chladicí zařízení (reklamní slogan *Vaše zboží chladí Mráz*) a v druhé se od roku 1935 vyráběla malá sportovní letadla. Ing. Mráz měl tudíž velice dobrý čich na dobré kšefty (jeho podřízení o něm tvrdili: "kdyby starej dneska zjistil, že od zítřka bude epidemie průjmu, tak už od včerejška vyrábí nočníky..."). Takže když se začala rozjíždět akce 1000 pilotů republiky, pozval do Chocně osvědčenou dvojici leteckých konstruktérů Beneš a Hajn z pražské Avie a začal vyrábět sportovní letadla. Madla, coby zvědavá a energická děvče byla od začátku u toho, a když přesvědčila továrního pilota, aby ji tu a tam svezl, naučila se i sama létat. Já sám jsem se k létání dostal přes otce a bratry. Otec byl jedním z předních poválečných leteckých konstruktérů a sám byl sportovním pilotem, učitelem létání a náčelníkem pražského letiště v Letňanech. Oba starší bratři také létali v Aeroklubu, takže já jsem samozřejmě v patnácti letech začal s bezmotorovým létáním, v 21 letech jsem byl instruktorem a v 25 letech jsem měl pilotní průkaz na motorová letadla. Oba bratři to pak dotáhli na dopravní piloty, já jsem díky emigraci mou leteckou dráhu přerušil a nakonec zůstal u čokolády.

JČ: Kdy jste se - a proč - rozhodli odejít do Kanady? Pohled Tvůj a Janin...

LF: Do Kanady jsem se rozhodl odejít, ještě než jsem Janinku poznal. Žil jsem tenkrát v západním Německu a moje žádost o politický azyl byla zamítnuta. Vedoucí cizineckého úřadu mi řekl, že mne asi bude muset nechat odsunout zpátky ke komunistům, ale dal mi dvě možnosti (překládal jsem pro něj, když bylo potřeba, takže se mi snažil pomoci); buď se prohlásím za Němce, mám přeci skoro německé jméno, mluvím plynule německy... To jsem odmítl, protože v naší rodině dva lidé přišli za války díky Němcům o život, takže jsem se nikdy žádným Němcem necítil. Druhá možnost byla zažádat si o imigraci do třetí země. Zkusil jsem USA, Velkou Británii, Izrael, Norsko, Austrálii a jediná Kanada byla ochotna mne přijmout. Madla mi tenkrát prostřednictvím svého manžela Dr. Krondla zprostředkovala sponzorování přes Československé sdružení v Kanadě. Janinka pak za mnou do Kanady přišla, protože se holt vdala za *Kanadana*...

JČ: Příjezd do Kanady a první dojmy - hledání zaměstnání...

LF: Mé první dojmy byly smíšené. Na jedné straně nižší životní úroveň než v západním Německu. Tam byl pořádek, všechno fungovalo a i obyčejný člověk dostával docela slušný plat, od začátku šest týdnů dovolené, atd. Lidé byli slušní, i když ne moc přátelští k cizincům... Politický systém ale plně demokratický, svobodomyšlný, liberální a tolerantní. V Kanadě trochu nepořádek, lidé ze všech koutů světa, životní úroveň nižší. Lidé ale ještě tolerantnější, otevření, svobodomyšlní. Zkrátka profesionální život lepší v Německu, osobní život lepší v Kanadě.

JČ: Kdy jste si začali zvykat - Janina láska k rodnému koutu (někde v Českém ráji)?

LF: Janinka měla od prvopočátku velké problémy zvyknout si na velkoměsto, na placaté Ontario, na obrovské vzdálenosti, na politickou korektnost, a zkrátka moc se jí stýkalo. Před pár lety už to bylo tak daleko, že jsme dokonce odeslali pár krabic s našimi věcmi do Čech, s tím, že se zkrátka budeme stěhovat. Nakonec k tomu nedošlo z nejrůznějších důvodů, hlavní z nich však ten, že se našim dětem líbí ve zdejší škole. Fryntovi... nádherná rodina. Všichni je obdivujeme a milujeme.

Článek připravili: Magdalena Krondlová a Josef Čermák

...A JEJICH DĚTI (POUZE NEJMLADŠÍ CHYBÍ)

Vážení čtenáři,
pokud máte zájem o knihu vydavatele *Satellite* Aleše Březny *Řetěz bláznů*, která vyšla v nakladatelství EMAN v Benešově, můžete ji v nejbližší době dostat poštou. Na naši adresu:

Satellite 1-416, P.O. Box 176,
Station „E“, Toronto, ON M6H 4E2

Cena, včetně poštovného, je 25 dolarů.
Taktéž vyhodá opoutávka na internetu: www.eman.evaugnet.cz

Objednávám

Počet: _____ kusů) knihy *Řetěz bláznů*.

Jméno: _____

Adresa: _____

Město: _____ Provincie: _____

Posílám dolarů: _____

Telefon (nemí nutně): _____ E-mail (nemí nutně): _____

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

Ashley

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063

www.paintinggalleries.net

e-mail: gabankova@paintinggalleries.net

Povídka, která se jmenuje:

23:18

This song is for burning.

Tato píseň je pro ty, co hoří v ohni.

(L. Cohen - Don't pass me - Nemiň mne)

Letiště Orly minul kolem jedenácté večer. Na obloze se objevilo letadlo, rozsvítilo reflektory a začalo klesat. Jel ve svém peugeotu. Myslel na obchodní záležitosti, které dnes vyřídil. Nebylo v něm lásky ani zloby. Jen bolest v očích a zisk byly skutečné. Otočil knoflíkem u autorádia. Melancholický hlas zpíval:

„...We follow now Jane of Arc...“ Kdo to vlastně byla Johanka z Arku. Začalo pršet. Neuměl tak dobře anglicky, aby rozuměl všemu. Jindy jezdilo v tuto dobu tolik aut, ale dnes byla silnice prázdná. „Nikdy jsem tady nejel ve dne.“ „...dust of Jane of Arc...“

„Zastavím se na kávu. - Kdo jen byla Johanka z Arku. - Jsem příliš unaven.“ Řízení šlo náhle doleva. Musel zastavit.

Vyšel do deště. „Teď se špinit s výměnou kola.“ Zapálil si cigaretu. Zjistil, že má poslední. Přál si, aby nehořela tak rychle. Vypnul rádio. Vyšel ven a začal opravovat kolo. Najednou k jeho vozu přistoupila žena. Podíval se na ni. Nebylo jí ani dvacet. Přestalo pršet. „To už neopravíte, pane.“ Jindy by ho to rozčílilo, ale teď odpověděl: „Jsem hotov.“ „Klepete se zimou,“ řekla. „Pojďte se ohřát!“ „Ne, musím být ráno v Lyonu.“ „Proč?“ „Zítra musím...“ „Vím, jste obchodní cestující.“ Dotáhl poslední šroub. Začal vše uklízet. „Mohla byste mi říci, kam jedete vy?“ zeptal se a nasedl. Auto nešlo nastartovat. „Říkala jsem vám, že s tím už neodjedete.“ Začal se hrabat v zapalování.

„Pojďte ke mně.“ „Kde bydlíte?“ „Vidíte tamhleto červené světlo? Tak tam.“ Vyšli. On-muž kolem čtyřicítky. Ona-žena v letních šatech. Vzala ho za ruku. „V tuhle dobu jsem už mohl být v Lyonu.“ „Nepřeháníte?“ Šli dál. Vypadali jako milenci. Sešli ze silnice. Šli po mokré louce k červenému světlu. „Žena bude čekat s večerí.“ „Šla si už lehnout, má tam někoho jiného.“ „Vymyslíte si.“ „Sám dobře víte, že mám pravdu. Nejsem první, kdo vám to řekl.“ „Vy pořád s tou vaší pravdou.“ „Vím, bojíte se jí.“ „Vy ne?“ „Ne.“ Nyní si všiml, že červené světlo, ke kterému se blížili, je plamen. „Vím, byl jste v Alžírě.“ „Jak to víte?“ „To se pozná. Pak jste se oženil.“ „Ano, oženil jsem se.“ „Potřeboval jste peníze. Začal jste vydělávat. Stal jste se obchodním cestujícím. Usadili jste se v Lyonu. Několikrát jste byl v Itálii, jednou ve Španělsku. Příští měsíc máte jet do Londýna.“ „Ano, ale odkud tohle všechno víte?“ „Váš zevnějšek musí být spořádaný. S autem jezdíte celkem dobře. Až na...“ Nedomluvila. Přesli most. „Všechno je s vámi naprosto v pořádku, jste dobrý občan, přestože jste zabýjel. Vaše obchody jsou nečestné. Na svých cestách jste věrný své ženě a ona není věrná vám. Vím, máte polehčující okolnosti: Máte rád hory a les. Máte svůj klub, považujete se za romantika a idealistu.“ „Proč mne soudíte?“ „Jste slušný člověk. Máte rád Aznavoura, ale nemáte už rád Ferrého.“ „I za to jsem souzen?“ „Ne, to je polehčující okolnost. Alespoň jste v něčem spravedlivý.“ „Děkuji.“ Přiblížili se k ohni. „Proč právě mně vyčítáte věci, které jsou normální. Kdo vlastně jste?“ „Protože právě takoví lidé přinesli polena na tuto hranici.“ Žena vyndala z kabelky okovy. Jednu část připevnila na zápěstí jemu a druhou sobě. Podivný pár se pomalu blížil k ohni. „Kdo jste?“ „Copak jste mne nepoznal? Jsem Johanka z Arku!“ „Ale proč já musím shořet s vámi? Měla jste svoji pravdu.“ „Ano a ta mne vysvobodila. Vy jste nikdy nestál za pravdou, a když jste ji poznal, tak vás zatratila.“ Žena si stoupla doprostřed ohně. „Proč jsou dvě pravdy? Jedna, která vysvobodí, a druhá, která zatratí.“ „Nejsou dvě pravdy. Je pravda, která vychází z ducha, a je pravda, která vychází z rozumu. Ale pouze jedna z nich je skutečná a pouze jedna z nich vysvobozuje.“ Při těch slovech ho žena vtáhla do ohně. „Jste krutá.“ „Ne, jsem jen plná bolesti.“ Nemyslel už na ni. Bůhví proč se mu v hlavě zjevil tunel, který je uprostřed Lyonu. Druhého dne ráno byl vidět u okraje dálnice Paříž-Lyon ohořelý vrak peugeotu. K večeru byl odklizen. V autě uhořel obchodní cestující z Lyonu.

(Pankrác, květen 1977)

Z knihy *Řetěz bláznů*, kterou si můžete objednat u nás v redakci. Kniha má rovněž DVD s filmem ...a andělé jeho bojovali. Objednávka je v levém horním rohu.

Poděkování

Chtěl bych poděkovat Jankovi Kosibovi a Láďovi Soudekovi za uspořádání dvou koncertů Dušana Gruňe na podporu krajského tisku. K těmto koncertům jsme dostali tuto zprávu:

Tak to máme další akci, která tu už dlouho nebyla. Po dvaceti letech se objevila zábava, která již v názvu uvádí "... pro Slováky a Čechy. Úžasné, nové a jiné. Akci navrhli, připravili a zorganizovali pánové Jan Kosiba a Láďo Soudek. S pomocí sponzorů a úsilí oběma organizátorům se podařilo Juniales vyprodat již v dubnu a po zábavě česká a slovenská média dostali slíbenou podporu.

Sobotní Juniales se opravdu vydařil, účastníci odcházeli po půlnoci velmi spokojeni... Zpěváci Majka Rajna a Janko Vaculík zahájili Juniales. Kvalita jejich vystoupení byla perfektní přípravou na vystoupení Dušana Gruňa. Host ze Slovenska dokázal že i přes svůj věk (71) dokáže zaujmout audienci všech generací a v zábavě se později vystřídala skupina *Avalanche*. Byl to úspěšný večer a hezký kulturní zážitek. Velký dík patří také dobrovolníkům především dcerám pana Kosiby a dceři pana Soudeka, paní Lube Daničincové, paní Horvayov0 s dcerou a Matějovi Soosovi s rodinou a ostatním, kteří se zasloužili o hladký průběh krásného večera. Restaurace *Golden Pheasant* opět dokázala, že patří k jedničkám. Zvláštní poděkování panu dr. Krajnému za výstižný projev, ve kterém vyzdvihl spolupráci České a Slovenské komunity na kulturních akcích. Pěkný nedělní koncert Dušana Gruňa na Masaryktownu byl zakončen "standing ovation". Jedním slovem ÚSPĚCH! Těším se na další akci, kterou pánové Kosiba a Soudek zase připraví.

Zuzana Williams, Toronto

Magické sedmičky završily neskutečně dlouhé čekání Britů na nejcennější titul Wimbledon přepisoval dějiny

Od našeho zpravodaje z Londýna JAROSLAVA KIRCHNERA

Historie nejslavnějšího a nejstaršího tenisového turnaje na světě, která se začala psát už v roce 1877, je protkána nesmrtelnými příběhy. Při jeho letošní sto sedmadvacáté kapitole v režii mužů a sto dvacáté žen došlo na tradičním travnatém povrchu v jihozápadním londýnském předměstí Wimbledonu k nevídanému množství senzací a dějiny se přepisovaly. Z osmi nejvýše nasazených borců ve dvouhře mužů se do čtvrtfinále probojovali pouze čtyři. Hlavně ale dvě největší současné a stále aktivně hrající legendy Švýcar Roger Federer se Španělem Rafaelem Nadalem neprošli ani mezi nejlepších dvaařicet hráčů, když oba byli překonáni outsidersy startovního pole!

Wimbledonský vítěz z let 2008 a 2010 Nadal dokonce ztroskotal hned v prvním kole. Stejně jako loni, kdy ho šokoval český tenista Lukáš Rosol. Tentokrát ho ve třech setech 7:6, 7:6, 6:4 sestřelil až 135. hráč světového žebříčku Belgičan Steve Darcis a svěřoval se: "Vycházelo mně, na co jsem sáhl a lidi si budou o tomhle zápasu určitě povídat ještě dlouho." Nadal si byl naopak vědom toho, že tentokrát přípravě na Wimbledon moc nedal a soukal ze sebe: "Nepovažuji to za tragédii, vždyť jsem letos na trávě neodehrál jedině utkání." Jen o kolo dál skončil sedminásobný wimbledonský šampion Federer, kterého ve čtyřech setech 6:7, 7:6, 7:5, 7:6 stál Ukrajinec Sergej Stachovskij, registrovaný na žebříčku ATP jako čtyřiašedesátý... Jeho maximálně odvážnou hru založenou na servisu a voleji experti přirovnávali k tenisu na trávě osmdesátých let. Však také vítěz přiznal: "Hrát od základní čáry s Federerem, by bylo cestou do pekla. Tohle byl jediný způsob, jak na něho vyžrát." Načež dvaatřicetiletý Federer byl dotázán, zda to znamená konec jeho kariéry, odpověď ale byla jasná: "Vrátím se, protože mám stále ještě velké cíle!" Pro zajímavost oba nečekání přemožitelé tenisových veličin svou pouť uzavřeli hned v následujících soubojích. Darcis ze zdravotních důvodů nenastoupil proti Polákovi Lukasz Kubotovi a Stachovskij podlehl Rakušanovi Jürgenu Melzerovi 2:6, 6:2, 5:7, 3:6.

Poláci letí vzhůru

Jestliže zaznělo Kubotovo jméno, pak je nutné zdůraznit, že patřil k největším překvapením letošního Wimbledonu. A z tenisové "polské družiny" nejen on! Jednatřicetiletý Kubot se jako 130. hráč světového žebříčku probil až do čtvrtfinále. Mimochodem vedený českým trenérem Janem Stočesem, českým fyzioterapeutem Ivanem Machytkou a podporovaný slovenskou přítelkyní Evou Slaninkovou. A kdo Kubota ve čtvrtfinále zastavil? Jeho krajan Jerzy Janowicz 7:5, 6:4, 6:4! Dvaadvacetiletý Janowicz díky skvělému servisu a útočnému pojetí se stal prvním polským tenistou historie, který si vybojoval účast ve wimbledonském semifinále mužské dvouhry a jeho přemožitel Andy Murray o něm prohlásil: "Brzy ho uvidíme v absolutní světové špičce." Před ním se nejdále z Poláků prokousal v roce 1980 Wojciech Fibak, tehdy také trenér Ivana Lendl. Skvostnou polskou bilanci dovršila čtyřiašedesátiletá Agnieszka Radwanská. Loňská wimbledonská finalistka tentokrát byla v semifinále. Apropos o necelý týden později tahle půvabná blondýnka vystavila své vnady na odív v nafocených aktech pro magazín ESPN Body Issue a také to stálo za to...

Znovu bolavá záda?

Ted' ale to nejpodstatnější. Každým rokem Britové dychtili po naplnění svého snu. Zdálo se být až neuvěřitelné, že jejich tenista naposledy Wimbledon vyhrál v roce 1936!!! Ano, byl to Fred Perry, který na této posvátné tenisové trávě dominoval rovněž v letech 1934 a 1935 a ještě dříve byl i mistrem světa ve stolním tenisu... Tenhle cíl se domácím fanouškům v posledních patnácti letech přibližoval mnohokrát. Tim Henman stanul v ročnicích 1998, 1999, 2001 i 2002 až v semifinále a jeho nástupce Andy Murray totéž docílil 2009, 2010, 2011 a loni se posunul ještě o stupeň výš do finále. Letos se šestadvacetiletý rodilý Skot rozjel tryskovým tempem a až do čtvrtfinále nepřišel o jediný set. Jako by na cestě za svou tenisovou nesmrtelností, jak britská média často opakovala, chtěl ušetřit co nejvíce sil. Protože se spekovalo o tom, že má vážné problémy se zádočným svalstvem, kvůli nimž nedávno odstoupil z turnaje v Římě a ani se nezúčastnil Frech Open v Paříži.

Pomáhal i Sir Ferguson

Ve čtvrtfinále se mu ovšem do cesty postavila největší překážka v podobě Fernanda Verdasca. Levou rukou hrající Španěl získal první dva sety a všechno nasvědčovalo tomu, že kalvárie favoritů bude pokračovat i v tomto případě. Murray se však nad touto propastí dokázal zastavit a střetnutí proměnil ve svůj postup 4:6, 3:6, 6:1, 6:4, 7:5. Murrayho trenér Ivan Lendl o tomto

hororu našemu listu pověděl: "I když Andy ztratil dva sety, vůbec jsem si nepřipustil, že prohraje. Obavy jsem měl naopak ve čtvrtém a pátém setu za stavů 3:4 a 4:5, aby se nedopustil nějaké dvojchyby, která by ho psychicky mohla rozhodit..." V královské lóži ústředního dvorce si oddechli i fenomenální fotbalový trenér Sir Alex Ferguson, který se po utkání s Murrayem sešel a tenista prozradit: "Jeho zkušenosti jsou nesmírně cenné i pro náš sport. Poradil mně, jak zvládat tlak, který se na mě v takhle dramatických zápasech valí."

Nezapomenutelná válka titánů

Ani úvod semifinále nebyl pro Murrayho snadný, protože s už zmíněným Polákem Janowiczem prohrál první set v tie-breaku vysoko 2:7, ovšem zbývající průběh už jednoznačně patřil jemu a po výhře 6:7, 6:4, 6:4, 6:3 celá Velká Británie se mohla těšit na očekávané velkolepé finále. Téměř všichni si byli jisti, že teď už se to konečně musí podařit. Snad jen tenisový komentátor James Lawton ve známém večerníku *Evening Standard* napsal: "Djokovič je přesvědčený, že vyhraje, ale Murray si myslí, že může vyhrát." Od prvních míčů nebylo pochyb, že na kurtu účinkují dva aktuálně nejlepší borci světa. Na trávě neobvykle dlouhé až předlouhé výměny, přitom všechny v plném tempu a každý úder hraný s maximálním důrazem. Navíc v nepříjemném vedru, když rtuť teploměru šplhala ke třiceti stupňům Celsia. Prostě už navždycky nezapomenutelná válka tenisových titánů. Otázkou ovšem bylo, kdo tuhle nesmírně náročnou hru vydrží déle? Jen první tři gamy trvaly skoro dvacet minut a úvodní set bez jedné minuty hodinu. Připsal si jej na své konto Murray výsledkem 6:4, stejně jako druhý, který byl ještě o pět minut delší, 7:5. Ano, právě kondice a herní odolnost je to, co za rok a půl svého trenérského působení Lendl nejvíce Murraymu vstřípil.

Velké uznání Lendlvi

Ve třetím setu sice domácí miláček vedl 2:0, avšak následně prohrál čtyři gamy za sebou. Znovu však prolomil servis srbského soupeře a patnáctitisícové publikum burácelo: "Murray, Murray." Tedy vloženo fotbalovým způsobem, jaký posvátný tenisový Wimbledon snad ještě nepamatuje. Za stavu 5:4 a 40:0 ale Murray neproměnil tři mečboly a chvíli později při další výhodě čtvrtý... Když se mu to na pátý pokus po třech hodinách a devíti minutách konečně povedlo celkovým skóre 6:4 7:5, 6:4, netajil se: "Tahle koncovka pro mě znamená největší výzvu mého tenisového života. Kdyby Djokovič býval set vyhrál, nevím, jak by to dopadlo..." A hrdý Albion konečně propukl v nadšení. Po 77 letech od Freda Perryho a navíc 7. 7., tedy magické sedmičky!!! Mezi mnoha nejčestnějšími hosty se v hledišti radoval i britský premiér David Cameron, mimochodem vlastně také Skot. Své nadšení Murray ze sebe dále ventiloval: "Svůj triumf věnuji Ivanovi, protože mě naučil, abych se poučoval z proher a po každé z nich jsem se na dvorec vracel silnější! Nejvíce se na něm cením, jak je upřímný a mluví se mnou i o nepříjemných věcech, což mezi tenisovými trenéry zvykem nebývá. A když tvrdě makám, vidím na něm, jak je šťastný." Sám Lendl sice vyhrál v letech 1984 až 1990 osm grandslamových turnajů, avšak Wimbledon nikdy.

Hlavní favoritka pokořena

Ženské startovní pole zažilo ještě větší zemětřesení. Z osmi nejvýše nasazených hráček se tři musely se soutěží rozloučit už ve druhém kole. Druhá nasazená Běloruska Victoria Azarenková pro zranění vzdala Italce Flavii Pennettaové, třetí Ruska Šarapovová podlehla 3:6, 4:6 neznámé Portugalce Michelle Larcher De Britové a sedmá Němka Angelique Kerberová 6:3, 6:7, 3:6 Estonce Kaiae Kanepiové, která potom prošla do wimbledonského čtvrtfinále stejně jako v roce 2010. Největší bomba však spadla na populární Američanku Serenu Williamsovou, která nejcennější wimbledonskou trofej v minulosti přebírala od roku 2002 celkem pětkrát a rovněž letos byla jasnou favoritkou. Serena však ve čtvrtém kole byla pokořena 2:6, 6:1, 4:6 čtyřiašedesátou světovou hráčkou

Němkou Sabine Lisickou, ovšem své ohromné zklamání dokázala až neskutečně potlačit: "Šok to pro mě není, jelikož Lisická je na trávě vynikající a vysoce agresivní. Další sympatická blondýnka na wimbledonské scéně, která naopak své vysoké emoce při všech zápasech dávala najevo a je dcerou emigrantů z Polska (vlastně i v tomto případě měl tolik úspěšný polský tenis alespoň symbolické zastoupení) se nakonec prodrala až do finále, po němž se samou radostí rozplakala a připomínala: "Předloni jsem tady byla už ve čtvrtfinále, loni v semifinále, avšak tohle ze mě udělalo ještě mnohem kvalitnější tenistku a v dalším období to určitě zúročím."

Groteskní pohled na šampionku

Jestliže tvrdíme, že se tento rok ve Wimbledonu přepisovaly dějiny, určité to platí i na ženskou dvouhru. A zdaleka nejen z toho důvodu, že bylo do vítězné listiny zapsáno nové jméno. Osmadvacetiletá Francouzka Marion Bartoliová už byla ve čtvrtfinále Wimbledonu v roce 2011, ovšem způsob, jakým dokázala nyní vystoupat na nejvyšší stupeň nemá obdoby. Sama do soutěže vstoupila co by patnáctá tenistka světové klasifikace a okolnosti ji v průběhu turnaje byly nakloněny tak, že jí v cestě nestála ani jedna soupeřka ze světové desítky!!! A způsob její hry? Obouručný úder nejen z bekendu, ale i z forhendu! Podání jako by rozfázované na několik etap, před returnem až groteskní poskakování, mezi jednotlivými míči jakési kuriózní tanečky a stínování úderů... Takhle se žádná wimbledonská šampionka na dvorci opravdu neprezentovala. "Vždycky jsem byla jiná a lišila se od ostatních," tvrdí Bartoliová sama o sobě. Finále proti Lisické však měla absolutně ve svých rukách, zvláště její tvrdý bekend znamenal ničivou sílu a své vítězství 6:1, 6:3 pečtila po hodině a jednadvaceti minutách. Nicméně zdůraznila: "O něčem takovém jsem ani nesnila."

Míč zadarmo a konec

Ani letos se Češi ve Wimbledonu neztratili, byť o předloňském prvenství Petry Kvitové a finálové účasti Tomáše Berdycha z roku 2010 se jim mohlo jen zdát. Obě největší osobnosti českého tenisu se však dokázaly vklínit do čtvrtfinále dvouher, což je přece velmi kvalitní vizitka. Berdych si tam vylámal zuby na světové jedničce Djokovičovi ve třech setech 6:7, 4:6, 3:6. Velkou šanci však nevyužil na začátku druhého setu, když byl ve vedení 3:0 potom, co srbskému protivníkovi dvakrát prolomil podání... Světenec slovenského trenéra Mariana Vajdy se však skvěle pohyboval a především to, jak na trávě dokázal dokluzovat údery, bylo obdivuhodné. Berdych musel konstatovat: "Umím hrát mnohem lépe, než jsem dneska předvedl. Z mojí strany mohlo být lepší úplně všechno." A k nadějnému stavu v prostředním setu utrousil: "Do čtvrtého gamy jsme šli s novými míči, já při servisu udělal dvojchybu. Djokovič je takový mistr, že když mu dáte pouhý jeden míč zadarmo, ztratíte naději."

Promarněná šance na titul?

Letošní příběh Kvitové byl ale jiný než Berdycha. V roli osmé hráčky ženského žebříčku při výpadech všech favoritek se před čtvrtfinále zdálo, že by svůj nečekaný triumf z roku 2011 mohla zopakovat. Jenže překazila jí to pod zataženou střechou ústředního dvorce, neboť přišlo (na rozdíl od minulých ročníků však deště letos v Londýně bylo minimum) o dvanáct pozic níže postavená Belgičanka Kirsten Flipkensová. Kvitové patřil úvodní set a semifinále se jí přibližovalo, když v rozhodujícím setu vyhrávala 2:1 a při podání Flipkensové měla výhodu. Naopak svůj servis ztratila za stavu 4:4, třebaže už byla ve výhodném stavu 40:15. Belgická tenistka svou výhru 4:6, 6:3, 6:4 zakončila těsně k čáře esem, které muselo potvrdit až jestřábí oko. Česká reprezentantka se pak nechala slyšet: "Byla to velká šance, jak se dostat dále, ale já ji promarnila. Víím, že se tady hodně mluvilo o tom, že budu aspoň v semifinále, a já ten tlak neunesla..." Objektivně je ovšem třeba poznamenat, že do tohoto souboje Kvitová nastoupila s bolestmi v krku a po druhém setu si musela vzít léky.

Na Slovensku se již začala Corgoň liga

V úvodním utkání hrál překvapivě Slovan Bratislava doma nerozhodně s Dunajskou Stredou 1:1. Ostatní zápasy: Myjava-Banská Bystrica 0:4, Košice-Zlaté Moravce 2:0, Trenčín-Nitra 4:0, Senica-Trnava 2:1, Ružomberok-Žilina 2:0.

Předkola pohárů: Liga mistrů -2. předkolo Viktoria Plzeň- Željezničar Sarajevo 4:3

Celou první půli hrála Plzeň na polovině soupeře, dlouhé minuty obléhala jeho šestnáctku, do níž se vytvářela tlačila, ale recept na vedoucí gól hledala marně. Snad v domnění, že i druhá půle se bude odvíjet podle stejné reže a gól nakonec přijde, začala Plzeň po přestávce hodně vlažně a hlavně nedůrazně. Nechala hrát protivníka a ten ji promptně ztrestal. Jamak vysunul Tomiče a ten přízemní ranou překonal Kozáčka. Trenér Vrba zareagoval na prožitý šok dvojnásobným střídáním, které málem přineslo okamžitý efekt. Wágner byl totiž hned po příchodu na trávník k vyrovnání hodně blízko. Míč putující k němu z levé strany sice usměřoval šikovně, ale ke směle své i celého týmu těsně vedle. Co se nepovedlo jemu, napravil zanedlouho Čišovský, jenž tečoval Daridovu střelu a zdánlivě nepřekonatelný brankář Hadžić poprvé kapituloval. A za další tři minuty byl obrát dokonán, neboť Kolář ve skluzu protlačil míč do sarajevské sítě podruhé. Plzeň se rozjela, Kolář se trefil i podruhé, čímž vedení svého týmu pojistil, takže se zdálo, že Plzeň kráčí k bezproblémové výhře. Sarajevo však bylo proti, neboť si chtělo uchovat naději pro domácí odvetu. Hlavičkující Selimovič výsledek zkorigoval a přivodil tak domácím komplikace. Divoká přestřelka ovšem pokračovala. Rajtoral svému týmu dvougólový náskok znovu vrátil, jenže Bučan se trefil vzápětí také, takže Plzeň nakonec pojedje k odvetě jen s hubeným jednogólovým aktivem. Branky: 63. Čišovský, 66. a 76. Kolář, 81. Rajtoral - 52. Tomič, 78. Selimovič, 85. Bučan. 10381 diváků.

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330

Slovan Bratislava - Ludogorec Razgrad (Bulh.) 2:1 (0:0)

Vstupní zápas do kvalifikace Ligy mistrů se pro Slovan dlouho nevyvíjel dobře. V 65. minutě brankář Putnocký neudržel střelu z přímého kopu a hostující Mäntylä z dorážky otevřel skóre.

Za tři minuty mohli Bratislavští srovnat z pokutového kopu, ale Fořt nařízenou penaltu neproměnil. Když pak v 81. minutě dostal domácí Grendel červenou kartu, zdálo se, že se slovenskému mistrovství šance na postup vzdalují. Ale Slovan zvládl poslední minuty na jedničku a zasloužil se o to hlavně střídající Halenár, jenž čtvrt hodiny před koncem nahradil Fořta. Nejprve v 87. minutě srovnal a pak v nastavení z dalšího pokutového kopu dokonal senzační obrát. Přímo na hřišti ho mohl slavit i další český fotbalista v dresu Slovanu Jiří Kladrubský, který odehrál celý zápas. Branky: 87. a 90.+3 z pen. Halenár - 65. Mäntylä.

Evropská liga - 2. předkolo Skonto Riga - Slovan Liberec 2:1 (1:1)

Fotbalisté Liberce prohráli v úvodním utkání 2. předkola Evropské ligy na hřišti Skonto Riga 1:2 a v odvetě, která je na programu příští čtvrtek U Nisy, budou dohánět manko. Slovan nastoupil na půdě vedoucího mužstva lotyšské ligy i s jedenadvacetiletým talentovaným záložníkem Kalitvincevem a měl výborný start. V 8. minutě napřáhl z hranice pokutového území Frýdek a za příspěvím domácího gólmána skončila vůbec první střela na bránu v sítí. Poté však přebrali iniciativu hráči Skonta. Mingazov Kováře ještě nepřekonal, ve 39. minutě ovšem přihrávku Karašauskase přetavil ve vyrovnávací gól Šabala. Domáci krátce po změně stran dokonali obrát, když se po zaváhání liberecké obrany prosadil Karašauskas. Branky: 39. Šabala, 47. Karašauskas - 7. vlastní Grybauskas.

Sparta Praha - BK Häcken 2:2 (1:0)

Krajně rozpačitě vstoupila pražská Sparta na evropskou pohárovou scénu. V úvodním zápase 2. předkola Evropské ligy s Häckem měla sice dlouho jasně navrch, po dvou trefách svého nového kapitána Lafaty už 2:0 vedla, jenže nepochopitelným zkratem dovolila švédskému soupeři během osmi minut skóre srovnat. Notně si tak zkomplikovala cestu k odvetě za týden v Götterborgu. Trenér Lavička měl pravdu - švédský soupeř byl hodně zrádný. V úvodních deseti minutách se sice nechal zaskočit nápirem Sparty, takže se jen zmateně bránil, ovšem dvojice urostlých stoperů Björck a Joza toho přes některá nedorozumění a zmatky domácím hráčům moc nedovolila.

Výsledky slovenských mužstev: Göteborg-Trenčín 0:0 a Ljubljana-Žilina 3:1. Odvety se hrají za týden.

Hi Everyone!
We have always wanted to see Iceland and guess what?
We're going and you are welcome to join us!
17. Aug - 24. Aug 2013 - 7 days/6 nights
Direct flight with Icelandair

Please call for more information, space limited.

blanka@premieregroup.com
dianab@premieregroup.com

UNIGLOBE
Enterprise Travel

1221 Yonge Street (at Summerhill Ave.) Toronto

Tel: 416 504 3800

Toll Free: 1 800 825 7577

Fax: 416 968 5947

Monday to Friday: 9:00 AM - 5:00 PM

MEMBER OF: IATA, TICO, CLAA

ROYAL LEPAGE

Signature Realty

REALTOR

Rosti Brankovsky

Broker
Jedinečné služby

Jak prodat dům nebo kondo?

Rosti Brankovský, který má hodně zkušeností s prodejem, to může udělat za vás.

Jak koupit dům nebo kondo?

Když vidíte inzerát nebo nápis *Dům na prodej*, Rosti Brankovský vám ho může ukázat.

Jsem tu pro vás!

Royal Le Page, Signature Realty

Independently owned and operated brokerage

416/443-0300 - direct 416/443-9268

www.brankovsky.com * e-mail: rostib@rogers.com

GATHERING OF CLASSICS & Music Fest
at **Edenvale Aerodrome**
5195 Hwy 26 East, R.R. #2 Stayner, ON, near Wasaga Beach • www.edenflight.com
Saturday, August 10 (rain date August 12) 9:30 AM - 8 PM \$18/SS youth/children FREE

- Largest gathering of vintage aircraft and cars in Canada
- Live music
- Outdoor BBQ or fine dining at fully licensed Bistro 26
- Fun for the whole family